

A9-0060/2024

26.2.2024

*****I**

MIETINTÖ

ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi kuluttajariitojen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta annetun direktiivin 2013/11/EU sekä direktiivien (EU) 2015/2302, (EU) 2019/2161 ja (EU) 2020/1828 muuttamisesta
(COM(2023)0649 – C9-0384/2023 – 2023/0376(COD))

Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta

Esittelijä: Laura Ballarín Cereza

Menettelyjen symbolit

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämismenettely (ensimmäinen käsittely)
- ***II Tavallinen lainsäätämismenettely (toinen käsittely)
- ***III Tavallinen lainsäätämismenettely (kolmas käsittely)

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Tarkistukset säädösesitykseen

Palstoina esitettävät parlamentin tarkistukset

Poistettava teksti merkitään vasempaan palstaan ***lihavoidulla kursiivilla***. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään molempiin palstoihin ***lihavoidulla kursiivilla***. Uusi teksti merkitään oikeaan palstaan ***lihavoidulla kursiivilla***.

Tarkistuksen tunnistetietojen ensimmäisellä ja toisella rivillä ilmoitetaan käsiteltävänä olevan säädösesityksen kohta, jota tarkistetaan. Jos tarkistus koskee olemassa olevaa säädöstä, jota säädösesityksellä muutetaan, tunnistetietojen kolmannella rivillä ilmoitetaan muutettavan säädöksen tyyppi ja numero ja neljännellä rivillä tarkistettavan tekstinkohdan paikannus.

Konsolidoituna tekstinä esitettävät parlamentin tarkistukset

Uusi teksti merkitään ***lihavoidulla kursiivilla***. Poistettava teksti merkitään symbolilla ¶ tai yliviivauksella. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään siten, että uusi teksti ***lihavoidaan ja kursivoidaan*** ja korvattava teksti poistetaan tai viivataan yli. Parlamentin yksiköiden tekemiä lopullisen tekstin teknisiä muutoksia ei merkitä.

SISÄLTÖ

	Sivu
LUONNOS EUROOPAN PARLAMENTIN LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAKSI.5	
PERUSTELUT	37
LIITE: YHTEISÖT TAI HENKILÖT, JOILTA ESITTELIJÄ ON SAANUT TIETOJA	39
LIIKENNE- JA MATKAILUVALIOKUNNAN LAUSUNTO	40
ASIAN KÄSITTELY ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	60
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	61

LUONNOS EUROOPAN PARLAMENTIN LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAKSI

ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi kuluttajariitojen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta annetun direktiivin 2013/11/EU sekä direktiivien (EU) 2015/2302, (EU) 2019/2161 ja (EU) 2020/1828 muuttamisesta (COM(2023)0649 – C9-0384/2023 – 2023/0376(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2023)0649),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C9-0384/2023),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 14. helmikuuta 2024 antaman lausunnon¹,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnon,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön (A9-0060/2024),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se korvaa ehdotuksensa, muuttaa sitä huomattavasti tai aikoo muuttaa sitä huomattavasti;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Tarkistus 1

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 2 a kappale (uusi)

¹ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

(2 a) Jotta tämän direktiivin koko potentiaali saataisiin hyödynnettyä ja siitä olisi hyötyä kuluttajille, siinä olisi edellytettävä, että asetuksen (EY) N:o 261/2004 soveltamisalaan kuuluvien lentoliikenteen harjoittajien osallistuminen on pakollista, edellyttäen että se ei estä osapuolia käyttämästä oikeuttaan saattaa asia tuomioistuimen ratkaistavaksi. Syynä tähän on se, että useat tutkimukset ovat tuoneet esiin kuluttajavalitusten suuren määrän liikenne- ja matkailualalla, erityisesti lentomatrustajien oikeuksien alalla.

Tarkistus 2

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 2 b kappale (uusi)

(2 b) Vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten olisi toimitettava toimivaltaisille viranomaisille luettelo elinkeinonharjoittajista, jotka järjestelmällisesti ja perusteettomasti kieltäytyvät noudattamasta vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen tuloksia. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi varmistettava, että jos elinkeinonharjoittajat eivät noudata vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn tulosta, niiden on annettava muille vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn osapuolille kirjallinen selitys.

Tarkistus 3

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 3 kappale

(3) Koska unionissa asuvien kuluttajien tekemistä verkko-ostoksista vähintään kaksi viidestä tehdään kolmansiin maihin sijoittautuneilta elinkeinonharjoittajilta, direktiivin 2013/11/EU soveltamisalaa olisi laajennettava siten, että ne kolmansien maiden elinkeinonharjoittajat, jotka ovat halukkaita osallistumaan vaihtoehtoiseen riidanratkaisumenettelyyn, voivat tehdä niin. Mikään menettelyllinen este ei saisi estää unionissa asuvia kuluttajia ratkaisemasta riita-asioita elinkeinonharjoittajien kanssa tällä tavoin näiden sijoittautumispaikasta riippumatta, jos elinkeinonharjoittajat suostuvat osallistumaan vaihtoehtoiseen riidanratkaisumenettelyyn jäsenvaltiossa toimivan vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen kautta.

(3) Koska unionissa asuvien kuluttajien tekemistä verkko-ostoksista vähintään kaksi viidestä tehdään kolmansiin maihin sijoittautuneilta elinkeinonharjoittajilta, direktiivin 2013/11/EU soveltamisalaa olisi laajennettava siten, että ne kolmansien maiden elinkeinonharjoittajat, jotka ovat halukkaita osallistumaan vaihtoehtoiseen riidanratkaisumenettelyyn, voivat tehdä niin. Mikään menettelyllinen este ei saisi estää unionissa asuvia kuluttajia ratkaisemasta riita-asioita elinkeinonharjoittajien kanssa tällä tavoin näiden sijoittautumispaikasta riippumatta, jos elinkeinonharjoittajat suostuvat osallistumaan vaihtoehtoiseen riidanratkaisumenettelyyn jäsenvaltiossa toimivan vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen kautta. ***Kuluttajan olisi sovellettavan unionin lainsäädännön mukaisesti voitava aloittaa menettely asuinjäsenvaltiossaan. Vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä ei saisi olla mahdollista käyttää jäsenvaltiossa, jossa kuluttaja ei asu ja johon elinkeinonharjoittaja ei ole sijoittautunut.***

Tarkistus 4

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 4 kappale

(4) Kuluttajariitojen monimutkaisuus on merkittävästi lisääntynyt direktiivin 2011/13/EU antamisen jälkeen. Tavaroiden ja palvelujen digitalisaatio sekä sähköisen kaupankäynnin ja digitaalisen mainonnan kasvava merkitys kuluttajasopimusten tekemisessä on johtanut siihen, että kuluttajat altistuvat verkossa yhä useammin harhaanjohtavalle tiedolle ja manipuloiduille rajapinnoille, jotka estävät heitä tekemästä tietoon perustuvia

(4) Kuluttajariitojen monimutkaisuus on merkittävästi lisääntynyt direktiivin 2011/13/EU antamisen jälkeen. Tavaroiden ja palvelujen digitalisaatio sekä sähköisen kaupankäynnin ja digitaalisen mainonnan kasvava merkitys kuluttajasopimusten tekemisessä on johtanut siihen, että kuluttajat altistuvat verkossa yhä useammin harhaanjohtavalle tiedolle ja manipuloiduille rajapinnoille, jotka estävät heitä tekemästä tietoon perustuvia

ostopäätöksiä. Sen vuoksi on tarpeen selventää, että tavaroiden tai palvelujen myyntiin liittyvät sopimusriidat kattavat myös digitaalisen sisällön ja digitaaliset palvelut, ja ulottaa direktiivin 2011/13/EU soveltamisala kattamaan myös muita kuin tällaisia riitoja, jotta kuluttajat voivat turvautua oikeussuojakeinoihin myös sellaisia käytäntöjä vastaan, jotka aiheuttavat heille vahinkoa sopimuksen tekoa edeltävässä vaiheessa, **riippumatta siitä, tulevatko** he myöhemmin sopimuksen sitomiksi.

Tarkistus 5

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 5 kappale

Komission teksti

(5) Lisäksi direktiivin 2011/13/EU olisi katettava myös sellaiset kuluttajien oikeudet, jotka johtuvat unionin lainsäädännöstä, jolla säännellään kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien välisiä suhteita silloin kun sopimussuhdetta ei ole, siltä osin kuin kyseessä on oikeus saada tavaroita ja palveluja ja maksaa niistä ilman kansallisuuteen tai asuinpaikkaan tai sijoittautumispaikkaan perustuvaa syrjintää, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/302³ 4 ja 5 artiklassa säädetään; Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/92/EU⁴ 9, 10, 11 ja 16 artiklaan perustuva oikeus avata ja siirtää pankkitilejä ja kyseisen direktiivin 15 artiklaan perustuva oikeus olla joutumatta syrjityksi; oikeus saada selkeää tietoja verkkovierailupuhelujen ja -tekstiviestien vähittäishdoista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2022/612⁵ 13, 14 ja 15 artiklan mukaisesti sekä oikeus selkeisiin tietoihin lentohinnoista ja kuljetusmaksuista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1008/2008⁶ 23 artiklan mukaisesti. Sen vuoksi olisi säädettävä,

ostopäätöksiä. Sen vuoksi on tarpeen selventää, että tavaroiden tai palvelujen myyntiin liittyvät sopimusriidat kattavat myös digitaalisen sisällön ja digitaaliset palvelut, ja ulottaa direktiivin 2011/13/EU soveltamisala kattamaan myös muita kuin tällaisia riitoja, jotta kuluttajat voivat turvautua oikeussuojakeinoihin myös sellaisia käytäntöjä vastaan, jotka aiheuttavat heille vahinkoa sopimuksen tekoa edeltävässä vaiheessa, **edellyttäen että** he **tulevat** myöhemmin sopimuksen sitomiksi, **tai sopimuksenteon jälkeen**.

Tarkistus

(5) Lisäksi direktiivin 2011/13/EU olisi katettava myös sellaiset kuluttajien oikeudet, jotka johtuvat unionin lainsäädännöstä, jolla säännellään kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien välisiä suhteita silloin kun sopimussuhdetta ei ole, siltä osin kuin kyseessä on oikeus saada tavaroita ja palveluja ja maksaa niistä ilman kansallisuuteen tai asuinpaikkaan tai sijoittautumispaikkaan perustuvaa syrjintää, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/302³ 4 ja 5 artiklassa säädetään, **tai ilman mihinkään Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklassa tarkoitettuun perusteeseen perustuvaa syrjintää**; Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/92/EU⁴ 9, 10, 11 ja 16 artiklaan perustuva oikeus avata ja siirtää pankkitilejä ja kyseisen direktiivin 15 artiklaan perustuva oikeus olla joutumatta syrjityksi; oikeus saada selkeää tietoja verkkovierailupuhelujen ja -tekstiviestien vähittäishdoista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2022/612⁵ 13, 14 ja 15 artiklan mukaisesti sekä oikeus selkeisiin tietoihin lentohinnoista ja

että tällaisia kuluttajaoikeusriitoja voidaan käsitellä vaihtoehtoisissa riidanratkaisumenettelyissä.

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/302, annettu 28 päivänä helmikuuta 2018, perusteettomien määräajojen ja muiden asiakkaiden kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan perustuvien syrjinnän muotojen torjumisesta sisämarkkinoilla ja asetusten (EY) N:o 2006/2004 ja (EU) 2017/2394 sekä direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (EUVL L 60I, 2.3.2018, s. 1).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/92/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 214).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/612, annettu 6 päivänä huhtikuuta 2022, verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella (EUVL L 115, 13.4.2022, s. 1).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1008/2008, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä yhteisössä (EUVL L 293, 31.10.2008, s. 3).

kuljetusmaksuista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1008/2008⁶ 23 artiklan mukaisesti. Sen vuoksi olisi säädettävä, että tällaisia kuluttajaoikeusriitoja voidaan käsitellä vaihtoehtoisissa riidanratkaisumenettelyissä.

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/302, annettu 28 päivänä helmikuuta 2018, perusteettomien määräajojen ja muiden asiakkaiden kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan perustuvien syrjinnän muotojen torjumisesta sisämarkkinoilla ja asetusten (EY) N:o 2006/2004 ja (EU) 2017/2394 sekä direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (EUVL L 60I, 2.3.2018, s. 1).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/92/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 214).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/612, annettu 6 päivänä huhtikuuta 2022, verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella (EUVL L 115, 13.4.2022, s. 1).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1008/2008, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä yhteisössä (EUVL L 293, 31.10.2008, s. 3).

Tarkistus 6

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 5 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(5 a) Jäsenvaltioiden olisi otettava

**huomioon 17 päivänä lokakuuta 2023
annettu komission suositus verkossa
toimivien markkinapaikkojen ja unionin
toimialajärjestöjen tarjoamien
riitojenratkaisumenettelyjen
laatuvaatimuksista. Komissiota olisi
kannustettava täydentämään tätä
direktiiviä asetuksella verkossa toimivien
markkinapaikkojen ja unionin
toimialajärjestöjen tarjoamien
riitojenratkaisumenettelyjen
laatuvaatimuksista.**

Tarkistus 7

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 10 kappale

Komission teksti

(10) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että vaihtoehtoinen riidanratkaisu antaa kuluttajille mahdollisuuden käynnistää ja toteuttaa vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä pyynnöstä myös verkon ulkopuolella. Olisi myös varmistettava, että kun digitaalisia välineitä tarjotaan, niitä voivat käyttää kaikki kuluttajat, myös haavoittuvassa asemassa olevat kuluttajat tai digitaalisen lukutaidon eri tasoja edustavat henkilöt. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että riidan osapuolilla on **pyynnöstä aina** oikeus siihen, että luonnollinen henkilö tarkistaa automatisoidun menettelyn.

Tarkistus 8

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 10 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(10) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että vaihtoehtoinen riidanratkaisu antaa kuluttajille mahdollisuuden käynnistää ja toteuttaa vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä pyynnöstä myös verkon ulkopuolella. Olisi myös varmistettava, että kun digitaalisia välineitä tarjotaan, niitä voivat käyttää kaikki kuluttajat, myös haavoittuvassa asemassa olevat kuluttajat tai digitaalisen lukutaidon eri tasoja edustavat henkilöt. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että riidan osapuolilla, **erityisesti kuluttajilla, on oikeus siihen, että riippumaton ja puolueeton** luonnollinen henkilö tarkistaa automatisoidun menettelyn.

(10 a) Jotta voidaan parantaa kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien luottamusta

vaihtoehtoihin riidanratkaisumenettelyihin ja lisätä heidän osallistumistaan niihin, on olennaisen tärkeää varmistaa, että vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten toiminta ja työskentely on laadukasta. Näin ollen vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen henkilöstön asiantuntemusta ja osaamista olisi päivitettävä säännöllisesti. Sen vuoksi vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten olisi tarjottava vaihtoehtoisista riidanratkaisumenettelyistä vastaaville luonnollisille henkilöille säännöllistä koulutusta sen varmistamiseksi, että heidän osaamistaan päivitetään jatkuvasti.

Tarkistus 9

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 11 kappale

Komission teksti

(11) Jäsenvaltioiden olisi myös annettava vaihtoehtoisille riidanratkaisuelimille mahdollisuus yhdistää samankaltaisia asioita tiettyä elinkeinonharjoittajaa vastaan, **niin että vaihtoehtoinen riidanratkaisu tuottaa** yhdenmukaisia tuloksia kuluttajille, jotka ovat joutuneet saman laittoman käytännön kohteeksi, ja niin että se on vaihtoehtoisille riidanratkaisuelimille ja elinkeinonharjoittajille kustannustehokkaampaa. Kuluttajille olisi tiedotettava asiasta, ja heille olisi annettava mahdollisuus kieltäytyä riita-asiansa yhdistämisestä.

Tarkistus

(11) Jäsenvaltioiden olisi myös annettava vaihtoehtoisille riidanratkaisuelimille, **joilla on riittävästi tietoja**, mahdollisuus yhdistää samankaltaisia asioita tiettyä elinkeinonharjoittajaa vastaan, **jos vaihtoehtoisista riidanratkaisumenettelyistä vastaavilla luonnollisilla henkilöillä on riittävästi osaamista ja asiantuntemusta asian käsittelemiseksi. Tämä auttaisi tuottamaan** yhdenmukaisia **vaihtoehtoisen riidanratkaisun** tuloksia kuluttajille, jotka ovat joutuneet saman laittoman käytännön kohteeksi, ja niin että se on vaihtoehtoisille riidanratkaisuelimille ja elinkeinonharjoittajille kustannustehokkaampaa. Kuluttajille olisi tiedotettava asiasta, ja heille olisi annettava mahdollisuus kieltäytyä riita-asiansa yhdistämisestä.

Tarkistus 10

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 13 kappale

Komission teksti

(13) Direktiivin 2013/11/EU nojalla jäsenvaltiot voivat hyväksyä kansallista lainsäädäntöä, jolla elinkeinonharjoittajat veloitetaan osallistumaan vaihtoehtoiseen riidanratkaisuun tietyillä aloilla, minkä lisäksi myös alakohtaisessa unionin lainsäädännössä säädetään elinkeinonharjoittajien pakollisesta osallistumisesta vaihtoehtoiseen riidanratkaisuun. Jotta elinkeinonharjoittajia voidaan kannustaa osallistumaan vaihtoehtoiseen riidanratkaisumenettelyihin ja varmistaa asianmukaiset ja nopeat vaihtoehtoiset riidanratkaisumenettelyt, elinkeinonharjoittajilla olisi erityisesti tapauksissa, joissa niiden osallistuminen ei ole pakollista, oltava velvollisuus vastata tietyn ajan kuluessa vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten esittämiin tiedusteluihin siitä, aikovatko ne osallistua ehdotettuun menettelyyn.

Tarkistus 11

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 13 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(13) Direktiivin 2013/11/EU nojalla jäsenvaltiot voivat hyväksyä kansallista lainsäädäntöä, jolla elinkeinonharjoittajat veloitetaan osallistumaan vaihtoehtoiseen riidanratkaisuun tietyillä aloilla, minkä lisäksi myös alakohtaisessa unionin lainsäädännössä säädetään elinkeinonharjoittajien pakollisesta osallistumisesta vaihtoehtoiseen riidanratkaisuun. Jotta elinkeinonharjoittajia voidaan kannustaa osallistumaan vaihtoehtoiseen riidanratkaisumenettelyihin ja varmistaa asianmukaiset ja nopeat vaihtoehtoiset riidanratkaisumenettelyt, elinkeinonharjoittajilla olisi erityisesti tapauksissa, joissa niiden osallistuminen ei ole pakollista, oltava velvollisuus vastata tietyn ajan, ***enintään 15 työpäivän,*** kuluessa vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten esittämiin tiedusteluihin siitä, aikovatko ne osallistua ehdotettuun menettelyyn. ***Määräaikaa voitaisiin pidentää monimutkaisissa riita-asioissa tai poikkeuksellisten olosuhteiden, kuten käsiteltävien tapausten suuren määrän tai ulkoisen kriisin, vuoksi.***

vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten kanssa, mukaan lukien vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet, joissa riidanratkaisusta vastaavat luonnolliset henkilöt ovat yksinomaan yksittäisen elinkeinonharjoittajan palveluksessa tai saavat siltä palkkion ja joita kutsutaan myös yleisesti ”sisäisiksi” vaihtoehtoisiksi riidanratkaisuelimiksi, tällaisilla vaihtoehtoisilla riidanratkaisuelimillä olisi oltava pääsy ainoastaan tapaukseen liittyviin ja elinkeinonharjoittajan tai kuluttajan nimenomaisesti toimittamiin tietoihin.

Tarkistus 12

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 14 kappale

Komission teksti

(14) Jotta voidaan vähentää tiedonanto- ja raportointivaatimuksia ja vaihtoehtoisille riidanratkaisuelimille, kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ja elinkeinonharjoittajille aiheutuvia kustannuksia, tiedonanto- ja raportointivaatimuksia olisi yksinkertaistettava ja vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten toimivaltaisille viranomaisille toimittamien tietojen määrää olisi vähennettävä.

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 13

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 14 a kappale (uusi)

Komission teksti

(14 a) Vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen olisi mieluiten oltava kuluttajalle maksuttomia. Jos kustannuksia peritään, ne eivät saisi ylittää nimellistä maksua. Jotta

Tarkistus

vaihtoehtoiset riidanratkaisumenettelyt olisivat lisäksi paremmin kuluttajien saatavilla ja houkuttelevampia, kyseisten maksujen olisi oltava korvattavia. On tärkeää selventää, että jäsenvaltioiden on suoritettava tällainen korvaus noudattaen täysimääräisesti toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita eikä sitä saa vaatia muilta tahoilta, kuten vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn toiselta osapuolelta.

Tarkistus 14

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 14 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(14 b) Useissa jäsenvaltioissa kuluttajilla ei edelleenkään ole riittävästi tietoa vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten olemassaolosta ja niiden tarjoamista palveluista. Jotta voidaan lisätä kuluttajien tietoisuutta vaihtoehtoisista riidanratkaisuelimistä ja vaihtoehtoihin riidanratkaisumenettelyihin osallistuvista elinkeinonharjoittajista, elinkeinonharjoittajien olisi annettava vaihtoehtoista riidanratkaisua koskevat tiedot selkeästi, näkyvästi, ymmärrettävästi ja helposti saatavilla olevalla tavalla. Jos elinkeinonharjoittajalla on verkkosivusto, sen olisi esitettävä tiedot sivustolla. Elinkeinonharjoittajien olisi myös annettava tällaiset tiedot yleisissä ehdoissaan ja laatimissaan laskuissa. Jotta viestintä olisi helpompaa, elinkeinonharjoittajien olisi otettava käyttöön sähköpostiosoite, jonka kautta kuluttajat voivat ottaa niihin yhteyttä, myös vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä koskevissa asioissa.

Tarkistus 15

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 14 c kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(14 c) Kuluttajien oikeuksien täytäntöönpanoon osallistuvien eri toimijoiden sujuva yhteistyö on ratkaisevan tärkeää kuluttajansuojan täytäntöönpanojärjestelmän yleisen yhtenäisyyden ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi. Tapauksissa, joissa sopimaton kaupallinen menettely on saatettu vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten tietoon, näiden elinten olisi raportoitava kansallisille toimivaltaisille viranomaisilleen tai kuluttajajärjestölle, jos niillä on uskottavia syitä epäillä sopimatonta kaupallista menettelyä ja sopimattomia ehtoja.

Tarkistus 16

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 15 kappale

Komission teksti

Tarkistus

(15) Jotta kuluttajia ja elinkeinonharjoittajia voidaan tuloksellisesti auttaa rajat ylittävissä riita-asioissa, on tarpeen varmistaa, että jäsenvaltiot perustavat vaihtoehtoisen riidanratkaisun yhteyspisteitä, joilla on selkeästi määritellyt tehtävät. Euroopan kuluttajakeskuksilla on hyvät edellytykset hoitaa tällaisia tehtäviä, koska ne ovat erikoistuneet auttamaan kuluttajia rajat ylittävien ostosten tekemisessä, mutta jäsenvaltioiden olisi myös voitava valita muita elimiä, joilla on asiaankuuluvaa asiantuntemusta. ***Nimetyistä*** vaihtoehtoisen riidanratkaisun ***yhteyspisteistä*** olisi ***ilmoitettava komissiolle.***

(15) Jotta kuluttajia ja elinkeinonharjoittajia voidaan tuloksellisesti auttaa rajat ylittävissä riita-asioissa, on tarpeen varmistaa, että jäsenvaltiot perustavat vaihtoehtoisen riidanratkaisun yhteyspisteitä, joilla on selkeästi määritellyt tehtävät. Euroopan kuluttajakeskuksilla on hyvät edellytykset hoitaa tällaisia tehtäviä, koska ne ovat erikoistuneet auttamaan kuluttajia rajat ylittävien ostosten tekemisessä, mutta jäsenvaltioiden olisi myös voitava valita muita elimiä, joilla on asiaankuuluvaa asiantuntemusta. ***Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava nämä nimetyt*** vaihtoehtoisen riidanratkaisun ***yhteyspisteet komissiolle ja varmistettava, että niillä on riittävät***

*talousarvio- ja henkilöresurssit.
Kuluttajilla olisi oltava oikeus toteuttaa
rajatylittävä vaihtoehtoinen
riidanratkaisumenettely jollakin
asuinjäsenvaltionsa virallisella kielellä.*

Tarkistus 17

**Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 15 a kappale (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

*(15 a) Menettelyjen
oikeudenmukaisuuden varmistamiseksi
rajatylittävässä riita-asioissa osallisina
olevien kuluttajien olisi käytettävä
kuluttajan asuinpaikan mukaan
määräytyvää vaihtoehtoisen
riidanratkaisun yhteyspistettä, mikä estää
valitsemasta vaihtoehtoisen
riidanratkaisun yhteyspisteitä valikoivasti
mukavuussyistä tai edullisten tulosten
vuoksi.*

Tarkistus 18

**Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 15 b kappale (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

*(15 b) Rajatylittävässä riita-asioissa
vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten olisi
käytettävä unionin oikeutta riitojen
ratkaisun viitekehyksenä. Vaihtoehtoisten
riidanratkaisuelinten olisi kuitenkin aina
otettava huomioon sekä kansallisissa että
rajatylittävässä riita-asioissa käytettävissä
olevat unionin oikeuden ja sovellettavan
kansallisen lainsäädännön mukaiset
oikeussuojakeinot.*

Tarkistus 19

Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 16 kappale

Komission teksti

(16) Vaikka vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen on tarkoitus olla yksinkertaisia, kuluttaja voi saada vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn aikana apua valitsemaltaan kolmannelta osapuolelta. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tällaista apua annetaan vilpittömässä mielessä oikeudenmukaisen menettelyn mahdollistamiseksi ja täysin läpinäkyvästi, erityisesti avusta mahdollisesti perittävien maksujen osalta.

Tarkistus

(16) Vaikka vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen on tarkoitus olla yksinkertaisia, kuluttaja voi saada vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn aikana apua valitsemaltaan kolmannelta osapuolelta. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tällaista apua annetaan vilpittömässä mielessä oikeudenmukaisen menettelyn mahdollistamiseksi ja täysin läpinäkyvästi, erityisesti avusta mahdollisesti perittävien maksujen osalta. ***Jäsenvaltioita kannustetaan lisäksi ulottamaan kuluttajien vaihtoehtoisten riidanratkaisujärjestelmien edut koskemaan mikroyrityksiä ja itsenäisiä ammatinharjoittajia sen varmistamiseksi, että tällaisilla yrityksillä on mahdollisuus käyttää edullisia ja laadukkaita vaihtoehtoisia riidanratkaisujärjestelmiä sopimusriitojen ratkaisemiseksi.***

Tarkistus 20

Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 16 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(16 a) Kaikilla vaihtoehtoisilla riidanratkaisuelimillä ei ole asiantuntemusta käsitellä sopimukseen perustumattomia asioita, erityisesti sopimattomia kaupallisia menettelyjä ja ehtoja. Sen vuoksi vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten menettelyt tällä alalla olisi rajattava sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin ja henkilölliseen soveltamisalaan kuuluviin ehtoihin, joten niiden olisi katettava ainoastaan asiat, joissa kuluttajalle on suoraan aiheutunut aineellista tai aineetonta vahinkoa tai menetystä. Lisäksi ainoastaan vaihtoehtoisten

riidanratkaisuelinten, jotka voivat osoittaa tarvittavaa asiantuntemusta kyseisellä alalla, joka kattaa koko asianomaisen talouden alan, kuten alakohtaisen oikeusasiamiehen, olisi voitava ottaa tällaisia menettelyjä hoitaakseen. Vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet päättävät toisinaan poiketa tiukoista säännöksistä ja perustavat päätöksensä oikeudenmukaisuuden periaatteisiin. Tämä tarkoittaa sitä, että vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet voivat valita ratkaisuja, jotka niiden mielestä vastaavat sitä, mikä on moraalisesti tai eettisesti sopivaa tietyssä tilanteessa, ja jotka poikkeavat lakien tiukasta noudattamisesta. Oikeudenmukaisuuden periaatteiden käytön ei kuitenkaan pitäisi olla hyväksyttävää, kun on kyse sopimattomista kaupallisista menettelyistä, joihin ei voi soveltaa kompromisseja tai sovitteluratkaisuja, koska niissä on kyse yleisestä järjestyksestä ja kuluttajansuojan perustekijöistä.

Tarkistus 21

**Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 16 b kappale (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

(16 b) Kuluttajajärjestöjen ja elinkeinoelämän järjestöjen käyttämiin keinoihin, joilla komission luettelo vaihtoehtoisista riidanratkaisuelimistä asetetaan julkisesti saataville, voi kuulua esimerkiksi kuluttajansuojaa ja kuluttajien oikeuksia koskevat televisio- ja radiolähetykset.

Tarkistus 22

**Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 17 kappale**

Komission teksti

(17) Sen varmistamiseksi, että kuluttajat voivat helposti löytää sopivan vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen erityisesti rajat ylittävissä tilanteissa, komission olisi laadittava digitaalinen interaktiivinen väline, joka antaa tietoa vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten tärkeimmistä ominaisuuksista ja linkit ilmoitetuille vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten verkkosivuille, ja vastattava sen ylläpidosta.

Tarkistus

(17) Sen varmistamiseksi, että kuluttajat voivat helposti löytää sopivan vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen erityisesti rajat ylittävissä tilanteissa, komission olisi laadittava digitaalinen interaktiivinen väline, joka antaa tietoa vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten tärkeimmistä ominaisuuksista, ***käytännön tietoja vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen käytöstä rajatylittävissä yhteyksissä ja sellaiset linkit ilmoitetuille vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten verkkosivuille, jotka ohjaavat kuluttajat heidän riita-asiansa ratkaisemisessa toimivaltaisen elimen puoleen***, ja vastattava sen ylläpidosta. ***Komission olisi varmistettava koordinointi tämän digitaalisen interaktiivisen välineen ja tarvittaessa muiden EU:n ja kansallisten digitaalisten välineiden välillä.***

Tarkistus 23

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – -1 alakohta (uusi)

Direktiivi 2013/11/EU

1 artikla

Nykyinen teksti

1 artikla

Kohde

Tämän direktiivin tarkoituksena on saavuttamalla korkeatasoinen kuluttajansuojan taso edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa varmistamalla, että kuluttajat voivat halutessaan toimittaa elinkeinonharjoittajiin kohdistuvia valituksia sellaisten elinten käsiteltäviksi, jotka antavat mahdollisuuden

Tarkistus

-1. Korvataan 1 artikla seuraavasti:

1 artikla

Kohde

”Tämän direktiivin tarkoituksena on saavuttamalla korkeatasoinen kuluttajansuojan taso edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa varmistamalla, että kuluttajat voivat halutessaan toimittaa elinkeinonharjoittajiin kohdistuvia valituksia sellaisten elinten käsiteltäviksi, jotka antavat mahdollisuuden

riippumattomiin, puolueettomiin, avoimiin, tehokkaisiin, nopeisiin ja oikeudenmukaisiin vaihtoehtoihin riidanratkaisumenettelyihin. Tällä direktiivillä ei rajoiteta sellaisen kansallisen lainsäädännön soveltamista, jolla osallistuminen tällaisiin menettelyihin tehdään pakolliseksi edellyttäen, että tällaisella lainsäädännöllä ei estetä osapuolia käyttämästä oikeuttaan saattaa asia tuomioistuimen ratkaistavaksi.

riippumattomiin, puolueettomiin, avoimiin, tehokkaisiin, nopeisiin ja oikeudenmukaisiin vaihtoehtoihin riidanratkaisumenettelyihin.

Asetuksen (EY) N:o 261/2004 soveltamisalaan kuuluvien lentoliikenteen harjoittajien osallistumisen vaihtoehtoihin riidanratkaisumenettelyihin on oltava pakollista, sanotun kuitenkin rajoittamatta osapuolten oikeutta saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Tällä direktiivillä ei rajoiteta sellaisen kansallisen lainsäädännön soveltamista, jolla osallistuminen tällaisiin menettelyihin tehdään pakolliseksi ***muilla kuin toisessa alakohdassa tarkoitetuilla talouden aloilla*** edellyttäen, että tällaisella lainsäädännöllä ei estetä osapuolia käyttämästä oikeuttaan saattaa asia tuomioistuimen ratkaistavaksi.”

(32013L0011)

Tarkistus 24

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

2 artikla – 1 kohta – a alakohta

Komission teksti

a) sopimusvelvoitteet, jotka johtuvat myyntisopimuksista, digitaalisen sisällön toimittamista koskevat sopimukset mukaan lukien, tai palvelusopimuksista;

Tarkistus

a) sopimusvelvoitteet, jotka johtuvat myyntisopimuksista, digitaalisen sisällön toimittamista koskevat sopimukset mukaan lukien, tai palvelusopimuksista, ***mukaan lukien sopimuksen tekemistä edeltävät ja sopimuksen tekemisen jälkeiset velvoitteet, ja jotka liittyvät erityisesti***

seuraaviin:

i) sopimattomat kaupalliset menettelyt ja ehdot;

ii) pakolliset ennen sopimuksen tekemistä annettavat tiedot;

iii) matkustajien oikeudet;

iv) oikeussuojakeinot siinä tapauksessa, että tuotteet ja digitaalinen sisältö eivät ole vaatimusten mukaisia; ja

v) toimitusten saanti.

Tarkistus 25

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

2 artikla – 1 kohta – b alakohta – johdantokappale

Komission teksti

b) kuluttajan oikeudet, joita sovelletaan sopimuksenulkoisiin *ja sopimusta edeltäviin* tilanteisiin sellaisen unionin lainsäädännön nojalla, joka koskee

Tarkistus

b) kuluttajan oikeudet, joita sovelletaan sopimuksenulkoisiin tilanteisiin sellaisen unionin lainsäädännön nojalla, joka koskee

Tarkistus 26

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

2 artikla – 1 kohta – b alakohta – i alakohta

Komission teksti

i) *sopimattomia kaupallisia menettelyjä ja ehtoja*

Tarkistus

i) *kansalaisuuteen tai asuinpaikkaan perustuvan syrjinnän kieltoa;*

Tarkistus 27

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

2 artikla – 1 kohta – b alakohta – ii alakohta

Komission teksti

ii) *ennen sopimuksen tekoa annettavia pakollisia tietoja,*

Tarkistus

ii) *palvelujen käyttömahdollisuutta;*

Tarkistus 28

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

2 artikla – 1 kohta – b alakohta – iii alakohta

Komission teksti

iii) *kansalaisuuteen tai asuinpaikkaan perustuvan syrjinnän kieltoa,*

Tarkistus

iii) *oikeutta vaihtaa palveluntarjoajaa; ja*

Tarkistus 29

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

2 artikla – 1 kohta – b alakohta – iv alakohta

Komission teksti

iv) *palvelujen ja toimitusten saatavuutta,*

Tarkistus

iv) *sopimattomia kaupallisia menettelyjä, jotka eivät kuulu a alakohdan i alakohdan soveltamisalaan, edellyttäen että*

1. vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin on kyseessä olevan koko alan kattava elin, jolla on tarvittava tietämys sopimattomista kaupallisista menettelyistä;

2. vaihtoehtoisella riidanratkaisuelimellä on riittävät resurssit ja rahoitus;

3. sopimaton menettely on aiheuttanut kuluttajalle aineellista tai aineetonta vahinkoa; ja

4. elin soveltaa sovellettavaa lakia käsitellessään sopimattomia kaupallisia menettelyjä.

Tarkistus 30

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

2 artikla – 1 kohta – b alakohta – v alakohta

Komission teksti

Tarkistus

v) oikeussuojakeinoja siinä tapauksessa, että tuotteet ja digitaalinen sisältö eivät ole vaatimusten mukaisia,

Poistetaan.

Tarkistus 31

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

2 artikla – 1 kohta – b alakohta – vi alakohta

Komission teksti

Tarkistus

vi) oikeutta vaihtaa palveluntarjoajaa tai

Poistetaan.

Tarkistus 32

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

2 artikla – 1 kohta – b alakohta – iii alakohta

Komission teksti

Tarkistus

vii) matkustajien oikeuksia.

Poistetaan.

Tarkistus 33

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 2 a alakohta (uusi)

Direktiivi 2013/11/EU

4 artikla – 1 kohta – f a alakohta (uusi)

2 a. *Lisätään 4 artiklaan alakohta seuraavasti:*

”f a) ’sopimattomalla kaupallisella menettelyllä’ direktiivin 2005/29/EY liitteessä I tarkoitettuja harhaanjohtavia kaupallisia menettelyjä.”

Tarkistus 34

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 3 alakohta – a alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

5 artikla – 1 kohta

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä kuluttajien mahdollisuuksia käyttää vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä ja varmistettava, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat riidat, joissa on osallisena niiden alueelle sijoittautunut elinkeinonharjoittaja tai elinkeinonharjoittaja, joka ei ole sijoittautunut minkään jäsenvaltion alueelle mutta tarjoaa niiden alueella asuville kuluttajille tavaroita tai palveluja, mukaan lukien digitaalinen sisältö ja digitaaliset palvelut, voidaan saattaa sellaisen vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen käsiteltäväksi, joka täyttää tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset.”

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä kuluttajien mahdollisuuksia käyttää vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä ja varmistettava, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat riidat, joissa on osallisena niiden alueelle sijoittautunut elinkeinonharjoittaja tai elinkeinonharjoittaja, joka ei ole sijoittautunut minkään jäsenvaltion alueelle mutta tarjoaa niiden alueella asuville kuluttajille tavaroita tai palveluja, mukaan lukien digitaalinen sisältö ja digitaaliset palvelut, voidaan saattaa sellaisen vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen käsiteltäväksi, joka täyttää tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset.

Jäsenvaltiot voivat edistää itsenäisten ammatinharjoittajien tai mikroyritysten mahdollisuuksia käyttää vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä.

Tarkistus 35

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 3 alakohta – b alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

5 artikla – 2 kohta – -a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

-a) pitävät yllä ajantasaista verkkosivustoa, josta osapuolet saavat helposti tietoa vaihtoehtoisesta riidanratkaisumenettelystä;

Tarkistus 36

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 3 alakohta – b alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

5 artikla – 2 kohta – a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

a a) varmistavat, että kuluttajat voivat tehdä valituksia asuinjäsenvaltiossaan;

Tarkistus 37

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 3 alakohta – b alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

5 artikla – 2 kohta – c alakohta

Komission teksti

Tarkistus

c) myöntävät riidan osapuolille oikeuden pyytää, että luonnollinen henkilö tarkistaa vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn lopputuloksen, jos menettely on toteutettu automatisoiduin keinoin;

c) jos menettely on toteutettu automatisoiduin keinoin, varmistavat, että riidan osapuolilla on mahdollisuus hakea muutosta riippumattomalta ja puolueettomalta luonnolliselta henkilöltä;

Tarkistus 38

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 3 alakohta – b alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

5 artikla – 2 kohta – d alakohta

Komission teksti

d) voivat yhdistää samankaltaiset asiat tiettyä elinkeinonharjoittajaa vastaan yhteen menettelyyn sillä edellytyksellä, että asianomaisille kuluttajille ilmoitetaan asiasta *eivätkä* he *vastusta sitä*.”

Tarkistus

d) voivat yhdistää samankaltaiset asiat tiettyä elinkeinonharjoittajaa vastaan yhteen menettelyyn sillä edellytyksellä, että asianomaisille kuluttajille ilmoitetaan asiasta *ja* he *nimenomaisesti hyväksyvät yhdistämisen ja että vaihtoehtoisista riidanratkaisumenettelyistä vastaavilla luonnollisilla henkilöillä on 6 artiklan mukaisesti riittävästi osaamista tapauksen käsittelemiseksi*;

Tarkistus 39

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 3 alakohta – d alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

5 artikla – 8 kohta

Komission teksti

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle sijoittautuneet elinkeinonharjoittajat, joihin *kyseisen* jäsenvaltion tai toisen jäsenvaltion vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin ottaa yhteyttä, ilmoittavat kyseiselle vaihtoehtoiselle riidanratkaisuelimelle, suostuvatko ne osallistumaan ehdotettuun menettelyyn, ja vastaavat kohtuullisen ajan kuluessa, joka saa olla enintään **20** työpäivää.”

Tarkistus

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle sijoittautuneet elinkeinonharjoittajat, joihin *niiden oman* jäsenvaltion tai toisen jäsenvaltion vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin ottaa yhteyttä, ilmoittavat kyseiselle vaihtoehtoiselle riidanratkaisuelimelle, suostuvatko ne osallistumaan ehdotettuun menettelyyn, ja vastaavat kohtuullisen ajan kuluessa, joka saa olla enintään **15** työpäivää.” *Määräaikaa voidaan kuitenkin pidentää enintään 20 työpäivällä monimutkaisissa riita-asioissa tai poikkeuksellisten olosuhteiden, kuten käsiteltävien tapauksien suuren määrän tai ulkoisen kriisin, vuoksi.*

Tarkistus 40

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 3 a alakohta (uusi)

Direktiivi 2013/11/EU

6 artikla

a) heillä on tarvittavat tiedot ja taidot kuluttajariitojen vaihtoehtoisen riidanratkaisun tai niiden oikeuskäsittelyn alalla sekä yleinen lainsäädännön tuntemus;

6. Edellä olevaa 1 kohdan a alakohdtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on **rohkaistava vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä antamaan** koulutusta vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta vastaaville luonnollisille henkilöille. **Jos tällaista koulutusta annetaan,** toimivaltaisten viranomaisten on valvottava vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten perustamia koulutusjärjestelmiä niille 19 artiklan 3 kohdan g alakohdan mukaisesti toimitettujen tietojen perusteella.

3 a. Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan a alakohhta seuraavasti:

”a) heillä on tarvittavat tiedot ja taidot kuluttajariitojen vaihtoehtoisen riidanratkaisun tai niiden oikeuskäsittelyn alalla sekä yleinen lainsäädännön tuntemus; **mukaan lukien kansainvälisen yksityisoikeuden tuntemus, kun käsiteltävänä on rajatylittävä tapaus;**”

b) lisätään 3 kohtaan alakohhta seuraavasti:

”a a) jos riita-asian käsittelee vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin ja riidanratkaisusta vastaavat luonnolliset henkilöt ovat yksinomaan yksittäisen elinkeinonharjoittajan palveluksessa tai saavat siltä palkkion, vaihtoehtoisella riidanratkaisuelimellä on pääsy ainoastaan tapaukseen liittyviin ja erityisesti elinkeinonharjoittajan tai kuluttajan toimittamiin tietoihin;”

c) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Edellä olevaa 1 kohdan a alakohdtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on **varmistettava, että vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet antavat säännöllistä** koulutusta vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta vastaaville luonnollisille henkilöille **erityisesti kuluttajaoikeudesta ja muusta asiaankuuluvasta alakohtaisesta lainsäädännöstä.** Toimivaltaisten viranomaisten on valvottava vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten perustamia koulutusjärjestelmiä niille 19 artiklan 3 kohdan g alakohdan mukaisesti toimitettujen tietojen perusteella.”

(32013L0011)

Tarkistus 41

Ehdotus direktiiviksi
1 artikla – 1 kohta – 4 alakohta – b alakohta
Direktiivi 2013/11/EU
7 artikla – 2 kohta – h alakohta

Komission teksti

Tarkistus

b) kumotaan h alakohta.

Poistetaan.

Tarkistus 42

Ehdotus direktiiviksi
1 artikla – 1 kohta – 4 a alakohta (uusi)
Direktiivi 2013/11/EU
8 artikla – 1 kohta – c ja d a alakohta (uusi)

Nykyinen teksti

Tarkistus

c) vaihtoehtoinen riidanratkaisumenettely on kuluttajille maksuton tai heidän saatavissaan nimellistä korvausta vastaan;

4 a. Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) vaihtoehtoinen riidanratkaisumenettely on kuluttajille maksuton tai heidän saatavissaan nimellistä korvausta vastaan **ja jos kuluttajilta veloitetaan nimellinen maksu, kansalliset viranomaiset korvaavat sen, kun riita-asia on ratkaistu;**

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”d a) osapuolilla on kuluttajan pyynnöstä mahdollisuus osallistua menettelyyn, jonka yhteydessä voidaan järjestää fyysinen kokous;”

(32013L0011)

Tarkistus 43

Ehdotus direktiiviksi
1 artikla – 1 kohta – 4 b alakohta (uusi)
Direktiivi 2013/11/EU
11 a artikla (uusi)

4 b. Lisätään artikla seuraavasti:

”11 a artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos elinkeinonharjoittajat eivät noudata vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn tulosta, niiden on annettava muille vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn osapuolille kirjallinen selitys riippumatta siitä, onko kyseisen menettelyn tulos sitova.”

Tarkistus 44

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 5 alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

13 artikla – 3 kohta

5. Kumotaan 13 artiklan 3 kohta.

5. Korvataan 13 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava

a) elinkeinonharjoittajien verkkosivustolla, jos sellainen on, selkeästi, näkyvästi, ymmärrettävästi ja helposti saatavilla olevalla tavalla;

b) elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisten kauppaa- tai palvelusopimusten yleisissä ehdoissa; ja

c) elinkeinonharjoittajan laatimissa laskuissa.

2 a. Elinkeinoharjoittajat ottavat käyttöön sähköpostiosoitteen, jonka kautta kuluttajat voivat ottaa niihin yhteyttä muun muassa yksinomaan vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä koskevissa asioissa.”

(32013L0011)

Tarkistus 45

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 6 alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

14 artikla – 1 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

1 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajat voivat toteuttaa rajatylittäviä vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä jollakin asuinjäsenvaltionsa virallisella kielellä.

Tarkistus 46

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 6 alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

14 artikla – 2 kohta

Komission teksti

Tarkistus

2. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä vaihtoehtoisen riidanratkaisun yhteyspiste, joka vastaa 1 kohdassa tarkoitettua tehtävästä. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle vaihtoehtoisen riidanratkaisun yhteyspisteensä nimi ja yhteystiedot. Jäsenvaltioiden on annettava vastuu vaihtoehtoisen riidanratkaisun yhteyspisteiden toiminnasta Euroopan kuluttajakeskusten verkostoon kuuluvalla keskukselleen tai, ***jos se ei ole mahdollista, kuluttajajärjestöille tai muille kuluttajansuojasta vastaaville elimille.***

2. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä vaihtoehtoisen riidanratkaisun yhteyspiste, joka vastaa 1 kohdassa tarkoitettua tehtävästä. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle vaihtoehtoisen riidanratkaisun yhteyspisteensä nimi ja yhteystiedot. Jäsenvaltioiden on annettava vastuu vaihtoehtoisen riidanratkaisun yhteyspisteiden toiminnasta Euroopan kuluttajakeskusten verkostoon kuuluvalla keskukselleen, ***kuluttajajärjestöille tai muille kuluttajansuojasta vastaaville elimille, ja varmistettava, että niillä on riittävät talousarvio- ja henkilöresurssit.***

Tarkistus 47

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 6 alakohta

Direktiivi 2013/11/EU
14 artikla – 2 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

2 a. *Rajatylittäviin riita-asioihin osallistuvien kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien on käytettävä vaihtoehtoisen riidanratkaisun yhteyspistettä, joka on nimetty kuluttajan asuinpaikan perusteella, ja kuluttajan asuinjäsenvaltion vaihtoehtoista riidanratkaisuelintä.*

Tarkistus 48

Ehdotus direktiiviksi
1 artikla – 1 kohta – 6 alakohta
Direktiivi 2013/11/EU
14 artikla – 3 kohta – a a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

a a) *osapuolten ja vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten avustaminen tarvittaessa tietojen, asiakirjojen tai menettelysääntöjen kääntämisessä;*

Tarkistus 49

Ehdotus direktiiviksi
1 artikla – 1 kohta – 6 alakohta
Direktiivi 2013/11/EU
14 artikla – 3 kohta – b a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

b a) *asiaankuuluvien tietojen antaminen jäsenvaltion kuluttajalainsäädännöstä osapuolille ja vaihtoehtoïsille riidanratkaisuelimille;*

Tarkistus 50

Ehdotus direktiiviksi
1 artikla – 1 kohta – 6 a alakohta (uusi)
Direktiivi 2013/11/EU
15 artikla – 2 kohta

Nykyinen teksti

2. Jäsenvaltioiden on **rohkaistava keskeisiä kuluttajajärjestöjä** ja elinkeinonharjoittajien **järjestöjä asettamaan** julkisesti saataville verkkosivustoilleen ja muilla asiaankuuluviksi katsomillaan tavoilla 20 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun luettelon vaihtoehtoisista riidanratkaisuelimistä.

Tarkistus

6 a. Korvataan 15 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on **varmistettava, että keskeiset kuluttajajärjestöt** ja elinkeinonharjoittajien **järjestöt asettavat** julkisesti saataville verkkosivustoillaan ja **esitteissään sekä** muilla asiaankuuluviksi katsomillaan tavoilla 20 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun luettelon vaihtoehtoisista riidanratkaisuelimistä.

(32013L0011)

Tarkistus 51

Ehdotus direktiiviksi
1 artikla – 1 kohta – 6 b alakohta (uusi)
Direktiivi 2013/11/EU
17 artikla – 2 kohta

Nykyinen teksti

2. Yhteistyöhön on erityisesti sisällyttävä vastavuoroinen tiedonvaihto tiettyjen liiketoiminta-alojen käytännöistä, joista kuluttajat ovat toistuvasti tehneet valituksia. Siihen on sisällyttävä myös tällaisten kansallisten viranomaisten vaihtoehtoisille riidanratkaisuelimille tarjoamat tekniset arvioinnit ja tiedot, jos tällaiset arvioinnit tai tiedot ovat tarpeen yksittäisten riitojen käsittelemistä varten ja jos niitä on jo saatavilla.

Tarkistus

6 b. Korvataan 17 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Yhteistyöhön on erityisesti sisällyttävä vastavuoroinen tiedonvaihto tiettyjen liiketoiminta-alojen käytännöistä, joista kuluttajat ovat toistuvasti tehneet valituksia. **Siihen on myös tarvittaessa sisällyttävä vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten velvoite ohjata kuluttajat 1 kohdassa tarkoitettujen kansallisten viranomaisten puoleen aina, kun he ilmoittavat sopimattomista kaupallisista menettelyistä. Lisäksi siihen on tarvittaessa sisällyttävä vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten velvoite ilmoittaa sopimattomista kaupallisista menettelyistä ja ehdoista kansallisille toimivaltaisille viranomaisille tai kuluttajajärjestölle**

aina, kun ne saavat niistä tiedon. Siihen on sisällyttävä myös tällaisten kansallisten viranomaisten vaihtoehtoisille riidanratkaisuelimille tarjoamat tekniset arvioinnit ja tiedot, jos tällaiset arvioinnit tai tiedot ovat tarpeen yksittäisten riitojen käsittelemistä varten ja jos niitä on jo saatavilla.”

(32013L0011)

Tarkistus 52

Ehdotus direktiiviksi
1 artikla – 1 kohta – 6 c alakohta (uusi)
Direktiivi 2013/11/EU
17 artikla – 5 kohta

Komission teksti

Tarkistus

6 c. Lisätään 17 artiklaan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jos kuluttaja saattaa sopimattoman kaupallisen menettelyn vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen tietoon, luottamuksellisuuden periaatetta ei sovelleta. Jos on uskottavia syitä epäillä, että tällainen menettely on esiintynyt, vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen on ilmoitettava siitä kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle ja tarvittaessa pidettävä se ajan tasalla riidanratkaisun tuloksesta.”

Tarkistus 53

Ehdotus direktiiviksi
1 artikla – 1 kohta – 6 d alakohta (uusi)
Direktiivi 2013/11/EU
18 artikla – 1 kohta

Nykyinen teksti

Tarkistus

6 d. Korvataan 18 artiklan 1 kohta seuraavasti:

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä

”1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä

toimivaltainen viranomainen, joka suorittaa 19 ja 20 artiklassa säädettyt tehtävät. Kukin jäsenvaltio voi nimetä useamman kuin yhden toimivaltaisen viranomaisen. Jos jäsenvaltio tekee näin, sen on määriteltävä, mikä nimetyistä toimivaltaisista viranomaisista toimii keskitettynä yhteyspisteenä komission suuntaan. Kukin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle nimeämänsä toimivaltainen viranomainen tai, tapauksen mukaan, toimivaltaiset viranomaiset, keskitetty yhteyspiste mukaan lukien.

toimivaltainen viranomainen, joka suorittaa 19 ja 20 artiklassa säädettyt tehtävät.
Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaisilla valvontaviranomaisilla on tehtäviensä asianmukaista suorittamista varten riittävät voimavarat, mukaan lukien riittävät talousarvio- ja muut resurssit, kuten riittävästi pätevää henkilöstöä, asiantuntemus, menettelyt ja muut järjestelyt. Toimivaltaiten viranomaisten palveluksessa olevien luonnollisten henkilöiden olisi oltava puolueettomia ja riippumattomia valvomistaan vaihtoehtoisista riidanratkaisuelimistä. Kukin jäsenvaltio voi nimetä useamman kuin yhden toimivaltaisen viranomaisen. Jos jäsenvaltio tekee näin, sen on määriteltävä, mikä nimetyistä toimivaltaisista viranomaisista toimii keskitettynä yhteyspisteenä komission suuntaan. Kukin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle nimeämänsä toimivaltainen viranomainen tai, tapauksen mukaan, toimivaltaiset viranomaiset, keskitetty yhteyspiste mukaan lukien.”

(32013L0011)

Tarkistus 54

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 6 e alakohta (uusi)

Direktiivi 2013/11/EU

19 artikla – 3 kohta – d alakohta

Nykyinen teksti

d) vaihtoehtoisissa riidanratkaisumenettelyissä saavutettujen ratkaisujen noudattamisaste, jos se on tiedossa;

Tarkistus

6 e. Korvataan 19 artiklan 3 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) vaihtoehtoisissa riidanratkaisumenettelyissä saavutettujen ratkaisujen noudattamisaste, jos se on tiedossa, ***sekä elinkeinonharjoittajat, jotka järjestelmällisesti ja perusteettomasti kieltäytyvät noudattamasta vaihtoehtoisten***

(32013L0011)

Tarkistus 55

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 7 alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

19 artikla – 3 kohta – f, g ja h alakohdat

Komission teksti

Tarkistus

7. *Kumotaan 19 artiklan 3 kohdan f, g ja h alakohta.*

Poistetaan.

Tarkistus 56

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 8 alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

20 artikla

Komission teksti

Tarkistus

8. *Lisätään 20 artiklaan kohta seuraavasti:*

8. *Muutetaan 20 artikla seuraavasti:*

a) lisätään 2 kohtaan toisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava säännöllisesti vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten toiminnan tarkastuksia tämän direktiivin vaatimusten noudattamisen valvomiseksi.”

b) lisätään kohta seuraavasti:

”8. Komissio kehittää digitaalisen interaktiivisen välineen, joka tarjoaa yleistä tietoa kuluttajien oikeussuojakeinoista ja linkkejä komissiolle tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettujen vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten verkkosivuille, ja vastaa sen ylläpidosta.”

”8. Komissio kehittää *käyttäjystävällisen* digitaalisen interaktiivisen välineen, joka tarjoaa yleistä tietoa kuluttajien oikeussuojakeinoista, *käytännön tietoja kuluttajille vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen käyttömahdollisuuksista rajatylittävissä yhteyksissä* ja *sellaisia* linkkejä komissiolle tämän artiklan 2 kohdan

mukaisesti ilmoitettujen vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten verkkosivuille, **joita ohjaavat kuluttajat heidän riita-asiansa ratkaisemisessa toimivaltaisen elimen puoleen**, ja vastaa sen ylläpidosta.

Jos kansallisella tasolla on samanlaisia digitaalisia välineitä, niissä olisi oltava linkki komission digitaaliseen välineeseen, jotta voidaan antaa tietoa rajatylittävässä riita-asiassa mukana oleville kuluttajille.”

Tarkistus 57

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 8 a alakohta (uusi)

Direktiivi 2013/11/EU

21 artikla

Nykyinen teksti

21 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksia, joita sovelletaan erityisesti 13 artiklan nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, koskevat säännöt ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Tarkistus

8 a. Korvataan 21 artikla seuraavasti:

”21 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksia, joita sovelletaan **tämän direktiivin**, erityisesti **5 artiklan 8 kohdan ja 13 artiklan**, nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, koskevat säännöt ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.”

(32013L0011)

PERUSTELUT

Kuluttajariitojen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta vuonna 2013 annetun direktiivin (ADR-direktiivi) tarkoituksena oli varmistaa, että kuluttajilla on EU:ssa mahdollisuus käyttää korkealaatuisia tuomioistuinten ulkopuolisia prosesseja sopimusriitojen ratkaisemiseksi EU:hun sijoittautuneiden elinkeinonharjoittajien kanssa. ADR-direktiivin ja verkkovälitteistä riidanratkaisua koskevan asetuksen (ODR-asetus) täytäntöönpanosta vuonna 2019 annetussa komission kertomuksessa todettiin kuitenkin, että ADR/ODR-kehyksen koko potentiaalia ei ole hyödynnetty. Lisäksi komission vuoden 2023 kuluttaja-asioiden tulostaulun mukaan neljäsosalla kuluttajista oli valituksen arvoinen ongelma, mutta kolmasosa heistä ei toiminut pitkien menettelyaikojen tai kyseessä olevien vähäisten rahasummien vuoksi tai siksi, että heidän luottamuksensa ongelman tyydyttävään ratkaisuun oli heikko. Tämän seurauksena EU:ssa käsitellään vuosittain vain 300 000 riita-asiaa.

ADR-direktiivin tarkistamista koskevalla komission ehdotuksella pyritään mukautumaan kuluttajamarkkinoiden uusiin suuntauksiin liittyvien riitojen ratkaisemiseen, sillä muun muassa verkko-ostoksia tehdään paljon enemmän, myös EU:n ulkopuolisilta elinkeinonharjoittajilta. Ehdotuksessa laajennetaan ADR-direktiivin soveltamisalaa kattamaan kaikenlaiset kuluttajariidat, mukaan lukien sopimuksenulkoisiin ja sopimusta edeltäviin tilanteisiin sovellettavat kuluttajien oikeudet, ja sisällytetään direktiiviin EU:n ulkopuolelle sijoittautuneet elinkeinonharjoittajat. Ehdotuksessa otetaan käyttöön uusi digitaalinen interaktiivinen väline, joka tarjoaa yleistä tietoa kuluttajien oikeussuojakeinoista ja linkkejä ilmoitettujen vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten verkkosivuille.

Esittelijä on samaa mieltä siitä, että ADR-direktiiviä on nykyaikaistettava, jotta voidaan parantaa vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen tehokkuutta ja laatua ja antaa kuluttajille enemmän mahdollisuuksia ratkaista riitansa tuomioistuimen ulkopuolella nopeammalla, halvemmallalla ja sopivammalla tavalla. Esittelijä suhtautuu myönteisesti vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn tarkistamiseen mutta pitää valitettavana, että komissio on puuttunut vain osittain vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen rakenteellisiin ongelmiin, kuten yritysten ja kuluttajien vähäiseen osallistumiseen vaihtoehtoiseen riidanratkaisuun, kuluttajien tietämättömyyteen sekä kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien heikkoon luottamukseen vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä kohtaan. Siksi mietinnöllä pyritään nostamaan komission ehdotuksen tavoitetasoa kahdella tavoitteella: lisätään kuluttajien tietoisuutta ja lisätään elinkeinonharjoittajien osallistumista vaihtoehtoihin riidanratkaisumenettelyihin.

Mitä tulee komission ehdottamaan **aineelliseen soveltamisalaan**, esittelijä katsoo, että sopimuksenulkoisten ja sopimusta edeltävien velvoitteiden laajentaminen voisi aiheuttaa sekaannusta kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien keskuudessa ja johtaa siihen, että vaihtoehtoisilla riidanratkaisuelimillä ei olisi tarvittavia resursseja ja asiantuntemusta riita-asian käsittelyyn. Esittelijä ehdottaa sen vuoksi kuluttajille suunnatun vaihtoehtoisen riidanratkaisun aineellisen soveltamisalan kohtuullista laajentamista ja esittää, että siihen sisällytetään erityiset lakisääteiset kuluttajien oikeudet, jotka eivät vielä kuulu nykyisen direktiivin soveltamisalaan. Näitä ovat kansallisuuteen tai asuinpaikkaan perustuvan syrjinnän kieltä, oikeus vaihtaa palveluntarjoajaa, matkustajien oikeudet sekä elinkeinonharjoittajien pakolliset sopimuksen tekoa edeltävät velvoitteet. Esittelijä suhtautuu lisäksi myönteisesti **maantieteellisen soveltamisalan** laajentamiseen siten, että siihen sisällytetään EU:n ulkopuolelle sijoittautuneiden elinkeinonharjoittajien mahdollisuus osallistua

(vapaaehtoisesti) vaihtoehtoihin riidanratkaisumenettelyihin.

Mitä tulee **elinkeinonharjoittajien osallistumiseen vaihtoehtoihin riidanratkaisumenettelyihin**, esittelijä ehdottaa, että asiaa käsiteltäisiin kahdesta näkökulmasta: 1) elinkeinonharjoittajien osallistuminen vaihtoehtoihin riidanratkaisumenettelyihin ja 2) se, noudattavatko elinkeinonharjoittajat näiden menettelyjen tuloksia. Esittelijä ehdottaa sen vuoksi elinkeinonharjoittajien pakollista osallistumista matkailu- ja liikennealoilla kuluttajien tekemien valitusten suuren määrän vuoksi. Niillä aloilla, joilla vaihtoehtoihin riidanratkaisumenettelyihin osallistuminen on kansallisen lainsäädännön mukaan vapaaehtoista, esittelijä esittää elinkeinonharjoittajille velvoitetta selittää, miksi ne päättävät olla osallistumatta menettelyyn. Esittelijä suhtautuu myönteisesti elinkeinonharjoittajien uuteen velvollisuuteen vastata vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen esittämään tiedusteluun riippumatta siitä, aikovatko ne osallistua niitä koskevaan vaihtoehtoiseen riidanratkaisumenettelyyn. Esittelijä katsoo kuitenkin, että 10 työpäivää antaisi elinkeinonharjoittajille riittävästi aikaa vastata (komission ehdottaman 20 työpäivän sijaan).

Jotta voidaan lisätä elinkeinonharjoittajien osallistumista vaihtoehtoihin riidanratkaisumenettelyihin, esittelijä ehdottaa, että jäsenvaltiot julkistavat sellaisten elinkeinonharjoittajien nimet, jotka jättävät epäoikeudenmukaisesti ja johdonmukaisesti huomiotta vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen tulokset, ja että elinkeinonharjoittajien on annettava kirjalliset selitykset vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn muille osapuolille, jos ne eivät noudata riidanratkaisuelimen päätöstä.

Esittelijä on lisäksi vahvasti sitä mieltä, että vaihtoehtoisen riidanratkaisun tarkistamisen olisi tarjottava tilaisuus **lisätä kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien tietoisuutta vaihtoehtoisista riidanratkaisumenettelyistä ja parantaa heidän luottamustaan niihin**.

Tästä syystä esittelijä ehdottaa kuluttajien tietoisuuden lisäämistä ottamalla käyttöön vaihtoehtoista riidanratkaisua koskevat pakolliset tiedot, jotka on annettava elinkeinonharjoittajan verkkosivustolla erillään muista tiedoista, yleisissä ehtoissa ja elinkeinonharjoittajan laatimissa laskuissa. Annettujen tietojen lisäksi elinkeinonharjoittajien on otettava käyttöön erillinen sähköpostiosoite, jonka kautta kuluttajat voivat ottaa niihin yhteyttä yksinomaan vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä koskevissa asioissa. Asiantuntemuksen ja tietämyksen parantamiseksi esittelijä ehdottaa pakollista vuotuista koulutusta vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta vastaavalle henkilöstölle, jotta varmistetaan, että heidän tietämystään päivitetään jatkuvasti ja jotta voidaan lisätä kiinnostusta tuomioistuinten ulkopuoliseen riidanratkaisuun. Ehdotettu koulutus kattaa kuluttajaoikeuden ja muun asiaankuuluvan alakohtaisen lainsäädännön.

Vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten raportointivelvoitteiden osalta komissio ehdottaa, että poistetaan joitakin kuluttajille suunnatuille vaihtoehtoisille riidanratkaisuelimille asetettuja nykyisiä raportointivaatimuksia, erityisesti tietojen antaminen vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten henkilöstölleen antamasta koulutuksesta tai arviointi elimen tarjoaman vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn tehokkuudesta ja mahdollisista tavoista parantaa niiden suorituskykyä. Esittelijä vastustaa raportointivelvoitteiden poistamista, sillä ne antavat toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuuden valvoa tehokkaasti vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä.

LIITE: YHTEISÖT TAI HENKILÖT, JOILTA ESITTELIJÄ ON SAANUT TIETOJA

Esittelijä ilmoittaa työjärjestyksen liitteessä I olevan 8 artiklan mukaisesti saaneensa tietoja seuraavilta yhteisöiltä tai henkilöiltä valmistellessaan mietintöä ennen sen hyväksymistä valiokunnassa:

Yhteisö	ja/tai
BEUC - The European Consumer Organization	
European Consumer Center Germany	
Centro Europeu do Consumidor Portugal	
FACUA - consumidores en accion	
European Consumer Center Sweden	
Agencia Catalana de Consum	
Business Europe	
European Advertising Standards Alliance	
Ecommerce Europe	
Amazon Europe	
European Consumer Center France	
Representación Permanente de España Ante la Unión Europea	
Eurocommerce	

Esittelijä on yksin vastuussa edellä olevan luettelon laatimisesta.

28.2.2024

LIIKENNE- JA MATKAILUVALIOKUNNAN LAUSUNTO

sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnalle

ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi kuluttajariitojen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta annetun direktiivin 2013/11/EU sekä direktiivien (EU) 2015/2302, (EU) 2019/2161 ja (EU) 2020/1828 muuttamisesta (COM(2023)0649 – C9-0384/2023 – 2023/0376(COD))

Valmistelija: Cláudia Monteiro de Aguiar

LYHYET PERUSTELUT

Vuonna 2013 annetun vaihtoehtoista riidanratkaisua koskevan direktiivin¹ tavoitteena oli EU:n kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien välisten kansallisten ja rajat ylittävien riita-asioiden oikeudenmukainen, nopea ja edullinen tuomioistuimen ulkopuolinen ratkaisu. Siinä otetaan vähimmäistason yhdenmukaistamiseen perustuvan lähestymistavan pohjalta huomioon eri jäsenvaltioiden vaihtoehtoiset riidanratkaisukäytännöt ja kansalliset puitteet. Vaikka vaihtoehtoisen riidanratkaisun tarkoituksena ei ole korvata oikeudenkäyntiä, sen katsotaan olevan tehokas oikeussuojamekanismi, jolla voidaan ratkaista arvoltaan vähäisiä riita-asioita, sillä tuomioistuimeen turvautuminen on kalliimpaa ja vie usein runsaasti enemmän aikaa. Tähän mennessä vaihtoehtoinen riidanratkaisu on kuitenkin lyönyt itsensä läpi EU:ssa vain osittain, ja sen käyttöönotto ja tehokkuus riippuvat usein kunkin jäsenvaltion kansallisista olosuhteista. Tästä syystä merkittävä osuus EU-kuluttajista ei edelleenkään tunne vaihtoehtoisia riidanratkaisujärjestelmiä tai he eivät luota niihin, joten he pidättäytyvät valittamasta. Lisäksi 43 prosenttia EU:n elinkeinonharjoittajista ei ole tietoisia, että he voivat käyttää vaihtoehtoista riidanratkaisua riita-asioiden ratkaisemiseen kuluttajien kanssa.

Edellä olevan perusteella valmistelija pitää myönteisenä komission ehdotusta muuttaa vaihtoehtoista riidanratkaisua koskevaa direktiiviä siten, että sen puitteet soveltuvat digitaalisiin markkinoihin, jotta voidaan lisätä vaihtoehtoisen riidanratkaisun käyttöä rajatylittävissä riita-asioissa ja yksinkertaistaa vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä. Vaikka valmistelija yleisesti tukee ehdotusta, hän haluaisi korostaa useita jäljempänä esitettäviä näkökohtia.

Valmistelija tukee **vähimmäistason yhdenmukaistamiseen perustuvan lähestymistavan** säilyttämistä ehdotuksessa etenkin, kun otetaan huomioon EU:n jäsenvaltioissa käytössä olevien vaihtoehtoisten riidanratkaisujärjestelmien hajanaisuus sekä aika ja vaiva, jota saumattoman vaihtoehtoisen riidanratkaisun toteuttaminen eri puolilla EU:ta edellyttää. Vaikka joillakin aloilla ilmenee riita-asioita merkittävästi muita aloja enemmän, kuten etenkin

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/11/EU, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, kuluttajariitojen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (vaihtoehtoista kuluttajariitojen ratkaisua koskeva direktiivi) (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 63).

liikenne- ja matkailualalla, valmistelija haluaa muistuttaa, että vuonna 2013 annettu direktiivi tarjosi jo jäsenvaltioille joustavuutta sen päättämiseksi, olisiko elinkeinonharjoittajan osallistumisen vaihtoehtoiseen riidanratkaisuun oltava pakollista vai vapaaehtoista niiden sopiviksi katsomilla aloilla. Jos elinkeinonharjoittajat kuitenkin kieltäytyvät osallistumasta vaihtoehtoiseen riidanratkaisumenettelyyn, heiltä edellytetään kirjallisia selvityksiä.

Yksi komission ehdotuksen päätavoitteista on lisätä vaihtoehtoisen riidanratkaisun käyttöä rajatylittävissä riita-asioissa tarjoamalla kuluttajille ja elinkeinonharjoittajille yksilöllisempää apua. Käytännön esimerkit kuitenkin osoittavat, että **vaihtoehtoisen riidanratkaisun saatavuus** rajatylittävissä riita-asioissa on edelleen hankalaa muun muassa kielen ja sovellettavan lain vuoksi. Tämän tavoitteen saavuttaminen edellyttää keskittymistä siihen, että vaihtoehtoisille riidanratkaisuelimille tarjotaan riittävästi tietoa, asiantuntemusta ja resursseja. Lisäksi monet vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet toimivat nykyään yleisellä toimivaltuutuksella, ja vain muutamilla jäsenvaltioilla on vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä, jotka ovat erikoistuneet matkustajien oikeuksia koskeviin riita-asioihin². Tästä syystä valmistelija haluaisi edistää vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten **erikoistumista**, erityisesti liikenteen ja matkailun aloilla, joilla kuluttajat ovat perinteisesti tehneet paljon valituksia. Tähän sisältyisi myös vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta vastaaville henkilöille tarjottava koulutus asiaankuuluvan alan lainsäädännöstä, jotta kuluttajien rajatylittävät valitukset voidaan ratkaista parhaalla mahdollisella tavalla.

Yksi vaihtoehtoisen riidanratkaisun peruseriaatteista on osapuolten – niin kuluttajien kuin elinkeinonharjoittajien – tahto tehdä yhteistyötä pyrittäessä löytämään riita-asiaan sovintoratkaisu. Tämän perusedellytyksenä on tietoisuus vaihtoehtoisen riidanratkaisujärjestelmän eduista. Tästä syystä on tärkeää luoda **elinkeinonharjoittajille kannustimia** liittyä vaihtoehtoisin riidanratkaisujärjestelmiin ja kertoa heille niiden hyödyistä, joita ovat seuraavat: luottamuksellisuus ja välttyminen tuomioistuinkäsittelystä mahdollisesti aiheutuvalta kielteiseltä julkisuudelta ja mainehaitoilta, osapuolet päättävät ratkaisun itse sen sijaan, että se määrätään heille, ja joustavuus ratkaisun osalta, mukaan lukien ratkaisut, joita tuomioistuin ei voisi määrätä, tai lopputulos, jota osapuolet pitävät lainsäädännön sanelemaa ratkaisua oikeudenmukaisempana³. Samanaikaisesti on äärimmäisen tärkeää lisätä **kuluttajien tietoisuutta** vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta ja **vahvistaa heidän luottamustaan** siihen, erityisesti rajat ylittävien riita-asioiden ratkaisussa. Tässä yhteydessä valmistelija panee merkille, että alalla toimii lukuisia sääntelemättömiä yrityksiä, jotka hoitavat, sovittelevat ja ratkaisevat lentomatkustajien vaatimuksia verkossa saadakseen yksityisiä voittoja⁴. Hän painottaa, että kuluttajat usein turvautuvat tällaisiin yrityksiin, koska he eivät ole tietoisia vaihtoehtoisista riidanratkaisuelimistä tai eivät luota siihen, että ne ovat riippumattomia ja/tai puolueettomia. Koska vain muutamilla jäsenvaltioilla on moitteettomasti toimivia vaihtoehtoisia riidanratkaisujärjestelmiä, on ratkaisevan tärkeää keskittyä vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten laatuun

² [Alternative Dispute Resolution in the Air Passenger Rights Sector](#), Euroopan kuluttajakeskusten verkosto, syyskuu 2019, s. 1.

³ Useimmat Pohjoismaissa ja Baltian maissa toimivat vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet voivat tehdä päätöksiä riippumatta siitä, osallistuuko elinkeinonharjoittaja järjestelmään, mikä vahvasti kannustaa elinkeinonharjoittajia osallistumaan vaihtoehtoiseen riidanratkaisuun. Katso Tanskassa, Virossa, Suomessa, Islannissa, Latviassa, Liettuassa, Norjassa ja Ruotsissa sijaitsevien Euroopan kuluttajakeskusten 11. toukokuuta 2023 vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta julkaisema tutkimus ”ADR in the Nordic and Baltic countries”.

⁴ [Airclaim](#), [Airhelp](#), [Fairplane](#), [Flightright](#), [Myflyright](#), [Oroskundas](#), [Ritardoareo](#), [Skycop](#), [Skyrefund](#) jne.

(riippumattomuuteen, puolueettomuuteen, asiantuntemukseen ja resursseihin), kuluttajille tarjottaviin tietoihin ja apuun sekä riidanratkaisun käyttöasteen lisäämiseen.

Vaikka valmistelija suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen perustaa **vaihtoehtoisen riidanratkaisun yhteyspisteitä, joilla on selkeästi määritellyt tehtävät**, hän huomauttaa, että Euroopan kuluttajakeskuksilla on hyvät mahdollisuudet hoitaa tällaisia tehtäviä ja niiden olisi tehtävä yhteistyötä vaihtoehtoisessa riidanratkaisussa toimivaltaisten kansallisten elinten kanssa. Lisäksi kun otetaan huomioon matkustajien oikeuksien rajatylittävä luonne, komission olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä Euroopan kuluttajakeskusten, matkailuyritysten, kuluttajajärjestöjen ja muiden kuluttajien oikeuksia käsittelevien yhteisöjen kanssa edistääkseen parhaita käytäntöjä ja tietämystä, joita tarvitaan niiden esteiden poistamiseksi, joita kuluttajat ja elinkeinonharjoittajat kohtaavat käyttäessään vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä liikenteen ja matkailun alalla.

Lopuksi valmistelija tukee laajasti komission ehdotusta siitä, että **vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten sallittaisiin** yhdistää samanlaisia tiettyyn elinkeinonharjoittajaan kohdistuvia tapauksia yhteistyössä vaihtoehtoisessa riidanratkaisussa toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tai Euroopan kuluttajakeskusten verkoston kanssa, sillä tämä mahdollistaisi edustajakanteet ja varmistaisi vaihtoehtoisen riidanratkaisun johdonmukaiset tulokset samojen epäreilujen kaupallisten käytäntöjen yhteydessä.

TARKISTUKSET

Liikenne- ja matkailuvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokuntaa ottamaan huomioon seuraavan:

Tarkistus 1

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 2 kappale

Komission teksti

(2) Komissio antoi vuonna 2019 direktiivin 2013/11/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 524/2013² täytäntöönpanoa koskevan kertomuksen, jonka mukaan direktiivi 2013/11/EU on lisännyt laadukkaiden vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten saatavuutta kuluttajamarkkinoilla kaikkialla unionissa. Kertomuksessa todetaan kuitenkin myös, että kuluttajat ja yritykset ovat joillakin aloilla ja jäsenvaltioissa ottaneet vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä käyttöön hitaammin kuin muualla. Yksi syy tähän oli se, että elinkeinonharjoittajilla ja kuluttajilla ei ole ollut riittävästi tietoa tällaisista menettelyistä niissä jäsenvaltioissa, joissa ne oli otettu käyttöön vasta hiljattain. Toinen syy oli kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien heikko luottamus sääntelemättömiin vaihtoehtoisii riidanratkaisuelimiin. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vuoden 2022 alussa toimittamat tiedot sekä direktiivin 2013/11/EU täytäntöönpanosta vuonna 2023 tehty arviointi viittaavat siihen, että menettelyjen käyttöaste pysyi suhteellisen vakaana (lukuun ottamatta covid-19-pandemiaan liittyvää tapausten pientä lisääntymistä). Useimmat arvioinnin yhteydessä kuullut sidosryhmät vahvistivat, että kuluttajien puutteellinen tietämys ja ymmärrys vaihtoehtoisista riidanratkaisumenettelyistä, **elinkeinoharjoittajien** vähäinen

Tarkistus

(2) Komissio antoi vuonna 2019 direktiivin 2013/11/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 524/2013² täytäntöönpanoa koskevan kertomuksen, jonka mukaan direktiivi 2013/11/EU on lisännyt laadukkaiden vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten saatavuutta kuluttajamarkkinoilla kaikkialla unionissa. Kertomuksessa todetaan kuitenkin myös, että kuluttajat ja yritykset ovat joillakin aloilla ja jäsenvaltioissa ottaneet vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä käyttöön hitaammin kuin muualla. Yksi syy tähän oli se, että elinkeinonharjoittajilla ja kuluttajilla ei ole ollut riittävästi tietoa tällaisista menettelyistä niissä jäsenvaltioissa, joissa ne oli otettu käyttöön vasta hiljattain. Toinen syy oli kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien heikko luottamus sääntelemättömiin vaihtoehtoisii riidanratkaisuelimiin. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vuoden 2022 alussa toimittamat tiedot sekä direktiivin 2013/11/EU täytäntöönpanosta vuonna 2023 tehty arviointi viittaavat siihen, että menettelyjen käyttöaste pysyi suhteellisen vakaana (lukuun ottamatta covid-19-pandemiaan liittyvää tapausten pientä lisääntymistä). Useimmat arvioinnin yhteydessä kuullut sidosryhmät vahvistivat, että kuluttajien **ja elinkeinonharjoittajien** puutteellinen tietämys ja ymmärrys vaihtoehtoisista riidanratkaisumenettelyistä **ja heidän**

osallistuminen, aukot vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen kattavuudessa tietyissä jäsenvaltioissa, korkeat kustannukset ja monimutkaiset kansalliset vaihtoehtoiset riidanratkaisumenettelyt sekä vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten toimivaltaerot ovat usein tekijöitä, jotka haittaavat vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen käyttöönottoa. Lisäksi rajat ylittävään vaihtoehtoiseen riidanratkaisuun liittyy myös muita esteitä, kuten kieli, sovellettavan lainsäädännön puutteellinen tuntemus sekä muita heikommassa asemassa olevien kuluttajien erityiset esteet.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 524/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, kuluttajariitojen verkkovälitteisestä riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 1).

vähäinen **osallistumisensa**, aukot vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen kattavuudessa tietyissä jäsenvaltioissa, korkeat kustannukset ja monimutkaiset kansalliset vaihtoehtoiset riidanratkaisumenettelyt sekä vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten toimivaltaerot ovat usein tekijöitä, jotka haittaavat vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen käyttöönottoa. Lisäksi rajat ylittävään vaihtoehtoiseen riidanratkaisuun liittyy myös muita esteitä, kuten kieli, sovellettavan lainsäädännön puutteellinen tuntemus sekä muita heikommassa asemassa olevien kuluttajien erityiset esteet. ***Tämä on osaltaan vaikuttanut vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen kehittymiseen EU:ssa monenlaisiksi järjestelmiksi, joissa jäsenvaltioiden erilaisten menettelysääntöjen ja -kriteerien vuoksi valitusvaltaisia aloja, kuten liikennettä ja matkailua, edustavilla elinkeinonharjoittajilla on haasteita, jotka liittyvät riitojenratkaisumekanismien käyttöön rajatylittävissä yhteyksissä ja joihin on puututtava, jotta voidaan luoda helppokäyttöisemmät, johdonmukaisemmat ja tehokkaammat rajatylittävän vaihtoehtoisen riidanratkaisun puitteet, jotka lisäävät kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien luottamusta ja yhteistyötä.***

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 524/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, kuluttajariitojen verkkovälitteisestä riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 1).

Tarkistus 2

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 2 a kappale

(2 a) Liikenne- ja matkailualalla tehdään paljon kuluttajavalituksia, jotka liittyvät erityisesti lentomatkustajien oikeuksiin. Tämä samoin kuin näitä asioita koskevien kyselyjen suuri määrä osoittavat toisaalta, että alalla ollaan tietoisia kuluttajien oikeuksista. Toisaalta se osoittaa, että vaihtoehtoihin riidanratkaisumenettelyihin olisi jatkossakin turvauduttava viimesijaisena keinona perustelluissa kuluttajien valituksissa ennen turvautumista tuomioistuinmenettelyyn kuluttajien oikeuksien puolustamiseksi täysimääräisesti.

Tarkistus 3

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 2 b kappale

(2 b) Direktiivissä pitäisi keskittyä kannustamaan voimakkaasti kuluttajia ja elinkeinonharjoittajia käyttämään vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä. Näin ollen liikenne- ja matkailualan elinkeinonharjoittajien osallistumisesta voitaisiin tehdä pakollista, jos siitä säädetään jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä, jotta direktiivi olisi mahdollisimman tehokas ja hyödyttäisi kuluttajia, edellyttäen, että tällainen lainsäädäntö ei estä osapuolia käyttämästä oikeuttaan saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti voitava päättää kansallisesta lainsäädännöstä, jolla perustetaan vaihtoehtoisia riidanratkaisujärjestelmiä liikenne- ja matkailualalla, kun tämä on tarkoituksenmukaista, ja varmistaa elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien

tasapuolinen edustus vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten hallituksissa ja toimivaltaisten viranomaisten vahva rooli vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten valvonnassa. Jos tällaisiin menettelyihin osallistuminen on jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaan vapaaehtoista, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että elinkeinonharjoittajien, jotka päättävät olla osallistumatta, on asetettava tällaisen päätöksen perustelut julkisesti saataville.

Tarkistus 4

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 2 c kappale

Komission teksti

Tarkistus

(2 c) Vain muutamilla jäsenvaltioilla on toimiva vaihtoehtoinen riidanratkaisujärjestelmä. Jotta voidaan saada kuluttajat ja elinkeinonharjoittajat luottamaan vaihtoehtoiseen riidanratkaisuun ja lisätä heidän osallistumistaan vaihtoehtoihin riidanratkaisumenettelyihin erityisesti liikenne- ja matkailualalla, on varmistettava, että kuluttajille suunnattujen vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten toiminta ja työskentely on laadukasta. Riidanratkaisun käyttöasteen lisäämiseksi on tarpeen keskittyä niiden riippumattomuuteen, puolueettomuuteen ja resursseihin sekä kehittää vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten henkilöstön asiantuntemusta asiaankuuluvan alakohtaisen lainsäädännön, kuten matkustajien oikeuksien, alalla. Tätä varten jäsenvaltioiden on rohkaistava vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä antamaan vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta vastaaville luonnollisille henkilöille koulutusta asiaankuuluvasta alakohtaisesta lainsäädännöstä, jotta

voidaan tukea vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä parhaan mahdollisen avun antamisessa kuluttajille rajatylittävien valitusten ratkaisemisessa. Vaihtoehtoisiin riidanratkaisumenettelyihin osallistuvaa henkilöstöä olisi lisäksi vaadittava osallistumaan pakolliseen vuotuisen koulutukseen sen varmistamiseksi, että heidän olemassa oleva tietämyksensä pidetään ajan tasalla ja linjassa viimeaikaisen digitaalisen kehityksen kanssa.

Tarkistus 5

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 11 kappale

Komission teksti

(11) Jäsenvaltioiden olisi myös annettava vaihtoehtoisille riidanratkaisuelimille mahdollisuus yhdistää samankaltaisia asioita tiettyä elinkeinonharjoittajaa vastaan, niin että vaihtoehtoinen riidanratkaisu tuottaa yhdenmukaisia tuloksia kuluttajille, jotka ovat joutuneet saman laittoman käytännön kohteeksi, ja niin että se on vaihtoehtoisille riidanratkaisuelimille ja elinkeinonharjoittajille kustannustehokkaampaa. Kuluttajille olisi tiedotettava asiasta, ja heille olisi annettava mahdollisuus kieltäytyä riita-asiansa yhdistämisestä.

Tarkistus

(11) Jäsenvaltioiden olisi myös annettava vaihtoehtoisille riidanratkaisuelimille mahdollisuus yhdistää samankaltaisia asioita tiettyä elinkeinonharjoittajaa vastaan ***tiivissä yhteistyössä vaihtoehtoisessa riidanratkaisussa toimivaltaisten kansallisten viranomaisten ja/tai Euroopan kuluttajakeskusten verkoston kanssa***, niin että vaihtoehtoinen riidanratkaisu tuottaa yhdenmukaisia tuloksia kuluttajille, jotka ovat joutuneet saman laittoman käytännön kohteeksi, ja niin että se on vaihtoehtoisille riidanratkaisuelimille ja elinkeinonharjoittajille kustannustehokkaampaa. Kuluttajille ***ja elinkeinonharjoittajille*** olisi tiedotettava asiasta, ja heille olisi annettava mahdollisuus kieltäytyä riita-asiansa yhdistämisestä.

Tarkistus 6

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 13 kappale

Komission teksti

(13) Direktiivin 2013/11/EU nojalla jäsenvaltiot voivat hyväksyä kansallista lainsäädäntöä, jolla elinkeinonharjoittajat velvoitetaan osallistumaan vaihtoehtoiseen riidanratkaisuun tietyillä aloilla, minkä lisäksi myös alakohtaisessa unionin lainsäädännössä säädetään elinkeinonharjoittajien pakollisesta osallistumisesta vaihtoehtoiseen riidanratkaisuun. Jotta elinkeinonharjoittajia voidaan kannustaa osallistumaan vaihtoehtoiseen riidanratkaisumenettelyihin ja varmistaa asianmukaiset ja nopeat vaihtoehtoiset riidanratkaisumenettelyt, elinkeinonharjoittajilla olisi erityisesti tapauksissa, joissa niiden osallistuminen ei ole pakollista, oltava velvollisuus vastata tietyn ajan kuluessa vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten esittämiin tiedusteluihin siitä, aikovatko ne osallistua ehdotettuun menettelyyn.

Tarkistus 7

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 15 kappale

Komission teksti

(15) Jotta kuluttajia ja elinkeinonharjoittajia voidaan tuloksellisesti auttaa rajat ylittävissä riita-asioissa, on tarpeen varmistaa, että jäsenvaltiot perustavat vaihtoehtoisen riidanratkaisun yhteyspisteitä, joilla on selkeästi määritellyt tehtävät. Euroopan kuluttajakeskuksilla on hyvät edellytykset hoitaa tällaisia tehtäviä, koska ne ovat erikoistuneet auttamaan kuluttajia rajat ylittävien ostosten tekemisessä, mutta jäsenvaltioiden olisi myös voitava valita muita elimiä, joilla on asiaankuuluvaa

Tarkistus

(13) Direktiivin 2013/11/EU nojalla jäsenvaltiot voivat hyväksyä kansallista lainsäädäntöä, jolla elinkeinonharjoittajat velvoitetaan osallistumaan vaihtoehtoiseen riidanratkaisuun tietyillä aloilla, minkä lisäksi myös alakohtaisessa unionin lainsäädännössä säädetään elinkeinonharjoittajien pakollisesta osallistumisesta vaihtoehtoiseen riidanratkaisuun. Jotta elinkeinonharjoittajia voidaan kannustaa osallistumaan vaihtoehtoiseen riidanratkaisumenettelyihin ja varmistaa asianmukaiset ja nopeat vaihtoehtoiset riidanratkaisumenettelyt, elinkeinonharjoittajilla olisi erityisesti tapauksissa, joissa niiden osallistuminen ei ole pakollista, oltava velvollisuus vastata tietyn ajan, **enintään 15 työpäivän** kuluessa, vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten esittämiin tiedusteluihin siitä, aikovatko ne osallistua ehdotettuun menettelyyn.

Tarkistus

(15) **Useissa jäsenvaltioissa kuluttajilla ja elinkeinonharjoittajilla ei edelleenkään ole riittävästi tietoa vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten olemassaolosta ja niiden tarjoamista palveluista.** Jotta kuluttajia ja elinkeinonharjoittajia voidaan tuloksellisesti auttaa rajat ylittävissä riita-asioissa, on tarpeen varmistaa, että jäsenvaltiot perustavat vaihtoehtoisen riidanratkaisun yhteyspisteitä, joilla on selkeästi määritellyt tehtävät. Euroopan kuluttajakeskuksilla on hyvät edellytykset hoitaa tällaisia tehtäviä **tiivissä**

asiantuntemusta. Nimetyistä vaihtoehtoisen riidanratkaisun yhteyspisteistä olisi ilmoitettava komissiolle.

yhteistyössä vaihtoehtoisessa riidanratkaisussa toimivaltaisten kansallisten elinten kanssa, koska ne ovat erikoistuneet auttamaan kuluttajia rajat ylittävien ostosten tekemisessä, mutta jäsenvaltioiden olisi myös voitava valita muita elimiä, joilla on asiaankuuluvaa asiantuntemusta, ***ja varmistettava, että niillä on riittävät talousarvio- ja henkilöresurssit***. Nimetyistä vaihtoehtoisen riidanratkaisun yhteyspisteistä olisi ilmoitettava komissiolle.

Tarkistus 8

Ehdotus direktiiviksi Johdanto-osan 17 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(17 a) Elinkeinonharjoittajien olisi annettava kuluttajille tietoja vaihtoehtoisen riidanratkaisun yhteyspisteestä verkkosivustollaan verkkokaupan ja verkkoalustojen toiminnan nykysuuntausten huomioon ottamiseksi.

Tarkistus 9

Ehdotus direktiiviksi 1 artikla – 1 kohta – -1 alakohta (uusi) Direktiivi 2013/11/EU 1 artikla

Nykyinen teksti

Tarkistus

1 artikla

1 artikla

Kohde

Kohde

Tämän direktiivin tarkoituksena on saavuttamalla korkeatasoinen kuluttajansuojan taso edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa varmistamalla, että kuluttajat voivat halutessaan toimittaa elinkeinonharjoittajiin kohdistuvia

Tämän direktiivin tarkoituksena on saavuttamalla korkeatasoinen kuluttajansuojan taso edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa varmistamalla, että kuluttajat voivat halutessaan toimittaa elinkeinonharjoittajiin kohdistuvia

valituksia sellaisten elinten käsiteltäviksi, jotka antavat mahdollisuuden riippumattomiin, puolueettomiin, avoimiin, tehokkaisiin, nopeisiin ja oikeudenmukaisiin vaihtoehtoihin riidanratkaisumenettelyihin. Tällä direktiivillä ei rajoiteta sellaisen kansallisen lainsäädännön soveltamista, jolla osallistuminen tällaisiin menettelyihin tehdään pakolliseksi edellyttäen, että tällaisella lainsäädännöllä ei estetä osapuolia käyttämästä oikeuttaan saattaa asia tuomioistuimen ratkaistavaksi.

valituksia sellaisten elinten käsiteltäviksi, jotka antavat mahdollisuuden riippumattomiin, puolueettomiin, avoimiin, tehokkaisiin, nopeisiin ja oikeudenmukaisiin vaihtoehtoihin riidanratkaisumenettelyihin. Tällä direktiivillä ei rajoiteta sellaisen kansallisen lainsäädännön soveltamista, jolla **muun muassa liikenne- ja matkailualan elinkeinonharjoittajien** osallistuminen tällaisiin menettelyihin tehdään pakolliseksi edellyttäen, että tällaisella lainsäädännöllä ei estetä osapuolia käyttämästä oikeuttaan saattaa asia tuomioistuimen ratkaistavaksi. **Jos tällaisiin menettelyihin osallistuminen on jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaan vapaaehtoista, jäsenvaltioiden on varmistettava, että elinkeinonharjoittajien, jotka päättävät olla osallistumatta, on asetettava tällaisen päätöksen perustelut julkisesti saataville.**

Tarkistus 10

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 3 alakohta – a alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

5 artikla

Komission teksti

Tarkistus

1 a. Elinkeinonharjoittajan, joka ei ole laillisesti sijoittautunut minkään jäsenvaltion alueelle ja joka tarjoaa tavaroita tai palveluja tai markkinointia EU:ssa, mukaan lukien digitaalinen sisältö ja digitaaliset palvelut, on osallistuttava vaihtoehtoiseen riidanratkaisumenettelyyn ja noudatettava kuluttajien vaihtoehtoista riidanratkaisua koskevia sääntöjä.

(Vastaava muutos tehdään kaikkialle tekstiin. Jos tarkistus hyväksytään, koko tekstiin on tehtävä muutoksia.)

Perustelu

The amendment broadens the scope of the Alternative Dispute Resolution Directive by including non-EU traders and mandating their compliance with local ADR entities where they offer goods or services in the EU. This move aims to enhance global consumer protection, providing EU consumers with consistent and accessible dispute resolution mechanisms. By harmonizing ADR procedures, the amendment ensures operational consistency and prevents discrimination based on consumers' domiciles. The commitment to additional consumer-friendly measures further underscores the EU's dedication to fostering trust and fairness in cross-border transactions, ultimately strengthening consumer rights within the EU marketplace.

Tarkistus 11

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 3 alakohta – b alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

5 artikla – 2 kohta – a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

a a) varmistavat, että kuluttajat voivat tehdä asuinmaansa ulkopuolelle sijoittautuneita elinkeinonharjoittajia koskevia valituksia asuinmaassaan;

Tarkistus 12

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 3 alakohta – b alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

5 artikla – 2 kohta – c alakohta

Komission teksti

Tarkistus

c) myöntävät riidan osapuolille oikeuden pyytää, että luonnollinen henkilö tarkistaa vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn lopputuloksen, jos menettely on toteutettu automatisoiduin keinoin;

c) myöntävät riidan osapuolille oikeuden pyytää, että luonnollinen henkilö tarkistaa vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn lopputuloksen ***ja varmistaa, että se on tarkistettu.*** jos menettely on toteutettu automatisoiduin keinoin;

Tarkistus 13

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 3 alakohta – b alakohta

Direktiivi 2013/11/EU
5 artikla – 2 kohta – d alakohta

Komission teksti

d) voivat yhdistää samankaltaiset asiat tiettyä elinkeinonharjoittajaa vastaan yhteen menettelyyn sillä edellytyksellä, että asianomaisille kuluttajille ilmoitetaan asiasta eivätkä he vastusta sitä;”

Tarkistus

d) voivat yhdistää samankaltaiset asiat tiettyä elinkeinonharjoittajaa vastaan yhteen menettelyyn sillä edellytyksellä, että asianomaisille kuluttajille **ja elinkeinonharjoittajille** ilmoitetaan asiasta eivätkä he vastusta sitä;

Tarkistus 14

Ehdotus direktiiviksi
1 artikla – 1 kohta – 3 alakohta – d alakohta
Direktiivi 2013/11/EU
5 artikla – 8 kohta

Komission teksti

”8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle sijoittautuneet elinkeinonharjoittajat, joihin kyseisen jäsenvaltion tai toisen jäsenvaltion vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin ottaa yhteyttä, ilmoittavat kyseiselle vaihtoehtoiselle riidanratkaisuelimelle, suostuvatko ne osallistumaan ehdotettuun menettelyyn, ja vastaavat kohtuullisen ajan kuluessa, joka saa olla enintään **20** työpäivää.”

Tarkistus

”8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle sijoittautuneet elinkeinonharjoittajat, joihin kyseisen jäsenvaltion tai toisen jäsenvaltion vaihtoehtoinen riidanratkaisuelin ottaa yhteyttä, ilmoittavat kyseiselle vaihtoehtoiselle riidanratkaisuelimelle, suostuvatko ne osallistumaan ehdotettuun menettelyyn, ja vastaavat kohtuullisen ajan kuluessa, joka saa olla enintään **15** työpäivää. ***Elinkeinoharjoittajien halukkuudesta osallistua vaihtoehtoiseen riidanratkaisumenettelyyn kuluttajille antamien tietojen on oltava selkeitä, ymmärrettäviä ja helposti saatavilla, jotta varmistetaan, että kuluttajat ovat tietoisia elinkeinonharjoittajan kannasta ennen sopimuksen tekemistä. Jos elinkeinonharjoittajat kieltäytyvät osallistumasta vaihtoehtoiseen riidanratkaisumenettelyyn, heidän on annettava kirjallinen selvitys.***”

Tarkistus 15

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 3 a alakohta (uusi)

Direktiivi 2013/11/EU

6 artikla – 1 kohta – a alakohta

Nykyinen teksti

a) heillä on tarvittavat tiedot ja taidot kuluttajariitojen vaihtoehtoisen riidanratkaisun tai niiden oikeuskäsittelyn alalla sekä yleinen lainsäädännön tuntemus;

Tarkistus

Korvataan 6 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

a) heillä on tarvittavat tiedot ja taidot kuluttajariitojen vaihtoehtoisen riidanratkaisun tai niiden oikeuskäsittelyn alalla sekä yleinen lainsäädännön tuntemus ***ja asiantuntemus, erityisesti EU:n kuluttajansuojalainsäädännön alalla, kun he käsittelevät rajatylittäviä asioita;***”

Tarkistus 16

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 3 b alakohta (uusi)

Direktiivi 2013/11/EU

6 artikla – 6 kohta

Nykyinen teksti

6. Edellä olevaa 1 kohdan a alakohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on rohkaistava vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä antamaan koulutusta vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta vastaaville luonnollisille henkilöille. Jos tällaista koulutusta annetaan, toimivaltaisten viranomaisten on valvottava vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten perustamia koulutusjärjestelmiä niille 19 artiklan 3 kohdan g alakohdan mukaisesti toimitettujen tietojen perusteella.

Tarkistus

3 b. Korvataan 6 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Edellä olevaa 1 kohdan a alakohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on rohkaistava vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä antamaan koulutusta ***asiaankuuluvasta alakohtaisesta lainsäädännöstä*** vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta vastaaville luonnollisille henkilöille. Jos tällaista koulutusta annetaan, toimivaltaisten viranomaisten on valvottava vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten perustamia koulutusjärjestelmiä niille 19 artiklan 3 kohdan g alakohdan mukaisesti toimitettujen tietojen perusteella.”

Tarkistus 17

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 6 alakohta

Direktiivi 2013/11/EU
14 artikla – 2 kohta

Komission teksti

2. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä vaihtoehtoisen riidanratkaisun yhteyspiste, joka vastaa 1 kohdassa tarkoitettua tehtävää. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle vaihtoehtoisen riidanratkaisun yhteyspisteensä nimi ja yhteystiedot. Jäsenvaltioiden on annettava vastuu vaihtoehtoisen riidanratkaisun yhteyspisteiden toiminnasta Euroopan kuluttajakeskusten verkostoon kuuluvalle keskukselleen tai, jos se ei ole mahdollista, kuluttajajärjestöille tai muille kuluttajansuojasta vastaaville elimille.

Tarkistus

2. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä vaihtoehtoisen riidanratkaisun yhteyspiste, joka vastaa 1 kohdassa tarkoitettua tehtävää. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle vaihtoehtoisen riidanratkaisun yhteyspisteensä nimi ja yhteystiedot. Jäsenvaltioiden on annettava vastuu vaihtoehtoisen riidanratkaisun yhteyspisteiden toiminnasta Euroopan kuluttajakeskusten verkostoon kuuluvalle keskukselleen tai, jos se ei ole mahdollista, kuluttajajärjestöille tai muille kuluttajansuojasta vastaaville elimille, ***joihin kuuluvat vaihtoehtoisessa riidanratkaisussa toimivaltaiset kansalliset viranomaiset.***

Tarkistus 18

Ehdotus direktiiviksi
1 artikla – 1 kohta – 6 alakohta
Direktiivi 2013/11/EU
14 artikla – 2 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

2 a. Elinkeinonharjoittajien on annettava tiedot vaihtoehtoisen riidanratkaisun yhteyspisteestä. Tällaiset tiedot on esitettävä erillään elinkeinonharjoittajien verkkosivustojen muusta sisällöstä, jotta varmistetaan selkeä näkyvyys ja saavutettavuus kuluttajien kannalta.

Tarkistus 19

Ehdotus direktiiviksi
1 artikla – 1 kohta – 6 alakohta
Direktiivi 2013/11/EU
14 artikla – 3 kohta – c alakohta

Komission teksti

c) asiaa käsittelevien vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten soveltamien menettelysääntöjen selittäminen osapuolille;

Tarkistus

c) asiaa käsittelevien vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten soveltamien menettelysääntöjen selittäminen osapuolille, *kuten viestintään sovellettavat tarkat aikataulut*;

Tarkistus 20

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 8 alakohta

Direktiivi 2013/11/EU

20 artikla – 8 kohta

Komission teksti

”8. Komissio kehittää digitaalisen interaktiivisen välineen, joka tarjoaa yleistä tietoa kuluttajien oikeussuojakeinoista ja linkkejä komissiolle tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettujen vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten verkkosivuille, ja vastaa sen ylläpidosta.”

Tarkistus

”8. Komissio kehittää digitaalisen interaktiivisen välineen, joka tarjoaa yleistä tietoa kuluttajien oikeussuojakeinoista ja linkkejä komissiolle tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettujen vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten verkkosivuille, ja vastaa sen ylläpidosta.

Koska matkustajien oikeudet ovat luonteeltaan rajatylittäviä, komission olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä Euroopan kuluttajakeskusten, liikenne- ja matkailualan yritysten, kuluttajajärjestöjen ja muiden elinten kanssa, jotka käsittelevät kuluttajien oikeuksia edistääkseen parhaita käytäntöjä ja tietämystä, joita esteiden poistaminen kuluttajilta ja elinkeinonharjoittajilta edellyttää, kun he turvautuvat vaihtoehtoiseen riidanratkaisumenettelyyn tällä kyseisellä alalla.”

Tarkistus 21

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 8 a alakohta (uusi)

Direktiivi 2013/11/EU

20 artikla – 5 kohta

5. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on saatettava 4 kohdassa tarkoitettu ajan tasalle saatettu luettelo vaihtoehtoisista riidanratkaisuelimistä yleisesti saataville verkkosivustollaan komission sivustolle tarjotun linkin avulla. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on lisäksi saatettava vahvistettu luettelo pysyvällä tavalla yleisesti saataville.

8 a. Korvataan 20 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on saatettava 4 kohdassa tarkoitettu ajan tasalle saatettu luettelo vaihtoehtoisista riidanratkaisuelimistä yleisesti saataville verkkosivustollaan komission sivustolle tarjotun linkin avulla. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on lisäksi saatettava vahvistettu luettelo pysyvällä tavalla yleisesti saataville. ***Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on saatettava selvitykset yleisesti saataville, jos elinkeinonharjoittajat kieltäytyvät osallistumasta vaihtoehtoiseen riidanratkaisumenettelyyn.***”

**LIITE: YHTEISÖT TAI HENKILÖT,
JOILTA VALMISTELIJA ON SAANUT TIETOJA**

Valmistelija on saanut tietoja seuraavilta yhteisöiltä tai henkilöiltä valmistellessaan lausuntoa (ennen sen hyväksymistä valiokunnassa):

Yhteisö ja/tai henkilö
BEUC
APAVT - Associação Portuguesa das Agências de Viagens e Turismo
Ryanair

Valmistelija on yksin vastuussa edellä olevan luettelon laatimisesta.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Otsikko	Kuluttajariitojen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta annetun direktiivin 2013/11/EU sekä direktiivien (EU) 2015/2302, (EU) 2019/2161 ja (EU) 2020/1828 muuttaminen
Viiteasiakirjat	COM(2023)0649 – C9-0384/2023 – 2023/0376(COD)
Asiasta vastaava valiokunta Ilmoitettu istunnossa (pvä)	IMCO 20.11.2023
Lausunnon antanut valiokunta Ilmoitettu istunnossa (pvä)	TRAN 20.11.2023
Lausunnon valmistelija: Nimitetty (pvä)	Cláudia Monteiro de Aguiar 9.11.2023
Valiokuntakäsittely	22.1.2024
Hyväksytty (pvä)	14.2.2024
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 23 -: 1 0: 15
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Magdalena Adamowicz, Izaskun Bilbao Barandica, Karolin Braunsberger-Reinhold, Marco Campomenosi, Ciarán Cuffe, Jakop G. Dalunde, Karima Delli, Mario Furore, Isabel García Muñoz, Jens Gieseke, Elsi Katainen, Elena Kountoura, Bogusław Liberadzki, Benoît Lutgen, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Marian-Jean Marinescu, Tilly Metz, Caroline Nagtegaal, Philippe Olivier, Rovana Plumb, Bergur Løkke Rasmussen, Dominique Riquet, Massimiliano Salini, Barbara Thaler, Achille Variati, Henna Virkkunen, Petar Vitanov
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Pablo Arias Echeverría, Sara Cerdas, Markus Ferber, Roman Haider, Ondřej Kovařík, César Luena, Ljudmila Novak, Inma Rodríguez-Piñero
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (209 art. 7 kohta)	Alicia Homs Ginel, Moritz Körner, Hannah Neumann, Francesca Peppucci

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

23	+
ID	Marco Campomenosi, Roman Haider, Philippe Olivier
NI	Mario Furore
PPE	Magdalena Adamowicz, Pablo Arias Echeverría, Karolin Braunsberger-Reinhold, Markus Ferber, Jens Gieseke, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Benoît Lutgen, Marian-Jean Marinescu, Ljudmila Novak, Francesca Peppucci, Massimiliano Salini, Barbara Thaler, Henna Virkkunen
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Elsi Katainen, Ondřej Kovařík, Caroline Nagtegaal, Bergur Løkke Rasmussen, Dominique Riquet

1	-
Renew	Moritz Körner

15	0
S&D	Sara Cerdas, Isabel García Muñoz, Alicia Homs Ginel, Bogusław Liberadzki, César Luena, Rovana Plumb, Inma Rodríguez-Piñero, Achille Variati, Petar Vitanov
The Left	Elena Kountoura
Verts/ALE	Ciarán Cuffe, Jakob G. Dalunde, Karima Delli, Tilly Metz, Hannah Neumann

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

**ASIAN KÄSITTELY
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Otsikko	Kuluttajariitojen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta annetun direktiivin 2013/11/EU sekä direktiivien (EU) 2015/2302, (EU) 2019/2161 ja (EU) 2020/1828 muuttaminen	
Viiteasiakirjat	COM(2023)0649 – C9-0384/2023 – 2023/0376(COD)	
Annettu EP:lle (pvä)	17.10.2023	
Asiasta vastaava valiokunta Ilmoitettu istunnossa (pvä)	IMCO 20.11.2023	
Valiokunnat, joilta on pyydetty lausunto Ilmoitettu istunnossa (pvä)	TRAN 20.11.2023	JURI 20.11.2023
Valiokunnat, jotka eivät antaneet lausuntoa Päätös tehty (pvä)	JURI 29.11.2023	
Esittelijä(t) Nimitetty (pvä)	Laura Ballarín Cereza 10.11.2023	
Valiokuntakäsittely	24.1.2024	13.2.2024
Hyväksytty (pvä)	22.2.2024	
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 40 –: 0 0: 0	
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Pablo Arias Echeverría, Laura Ballarín Cereza, Adam Bielan, Biljana Borzan, Anna Cavazzini, Dita Charanzová, Deirdre Clune, Virginie Joron, Antonius Manders, Beata Mazurek, Leszek Miller, Anne-Sophie Pelletier, René Repasi, Andreas Schwab, Tomislav Sokol, Róza Thun und Hohenstein, Marion Walsmann	
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Marc Angel, Geert Bourgeois, Claude Gruffat, Francisco Guerreiro, Ivars Ijabs, Włodzimierz Karpiński, Karen Melchior, Tsvetelina Penkova, Catharina Rinzema, Kosma Złotowski	
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (209 art. 7 kohta)	Pascal Arimont, Patrick Breyer, Sara Cerdas, Asger Christensen, Pascal Durand, Georgios Kyrtos, Emmanuel Maurel, Eva Maydell, Wolfram Pirchner, Caroline Roose, Sabine Verheyen, Petar Vitanov, Axel Voss	
Jätetty käsiteltäväksi (pvä)	26.2.2024	

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
ASIESTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

40	+
ECR	Adam Bielan, Geert Bourgeois, Beata Mazurek, Kosma Zlotowski
ID	Virginie Joron
PPE	Pablo Arias Echeverría, Pascal Arimont, Deirdre Clune, Włodzimierz Karpiński, Antonius Manders, Eva Maydell, Wolfram Pirchner, Andreas Schwab, Tomislav Sokol, Sabine Verheyen, Axel Voss, Marion Walsmann
Renew	Dita Charanzová, Asger Christensen, Ivars Ijabs, Georgios Kyrtos, Karen Melchior, Catharina Rinzema, Róża Thun und Hohenstein
S&D	Marc Angel, Laura Ballarín Cereza, Biljana Borzan, Sara Cerdas, Pascal Durand, Leszek Miller, Tsvetelina Penkova, René Repasi, Petar Vitanov
The Left	Emmanuel Maurel, Anne-Sophie Pelletier
Verts/ALE	Patrick Breyer, Anna Cavazzini, Claude Gruffat, Francisco Guerreiro, Caroline Roose

0	-

0	0

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää